

POSTÁS DOLGOZÓ

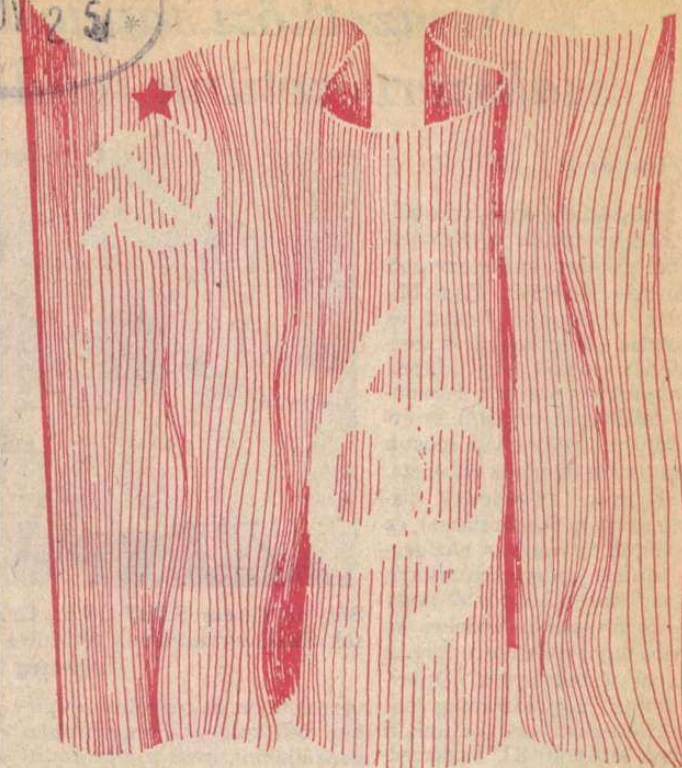
A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXI. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1986. NOVEMBER

ÁRA: 2 FORINT

Nemzetközi tanácskozás szakszervezetünk rendezésében

Szocialista országok szakszervezeteinek megbeszélése

Hét európai szocialista ország postászsakszervezeteinek vezetői kétnapos munkaértekezletet tartottak október 28–29-én a Postás Művelődési Központban. A tanácskozáson a következő küldöttségek vettek részt (zárójelben a küldöttségvezetők neve): Bulgária (Violeta Stoyanova), Csehszlovákia (Darina Pristachová), Lengyelország

(Sobieraj Hieronim), NDK (Uta Pech), Románia (Georgeta Bordea), Szovjetunió (Zoja Minaeva) és Magyarország (Gricserné Heszky Enikő). A tanácskozás munkájában részt vett Jochen Meinel, a Közalkalmazottak és Rokonszakszervezetek Nemzetközi Szövetségének főtitkára is.

A munkaértekezlet Gricser-

né Heszky Enikő, a Postások Szakszervezetének főtitkára nyitotta meg. A küldöttségek bemutatása és a napirend elfogadása után Súlyom Ferenc, a SZOT titkára köszöntötte a tanácskozás résztvevőit. Mint mondotta, ez a találkozó is jó alkalom arra, hogy a szocialista országok szakszervezeti vezetői — a XI. szakszervezeti világ-

kongresszuson elfogadott határozatok szellemében — áttekinthessék az ágazatukat érintő időszerű kérdéseket, s véleményüket cseréljenek a munkamódszerek javításáról, az együttműködés fejlesztéséről.

A magyar szakszervezeti mozgalom álláspontja szerint alapvető feladat, hogy a szakszervezetek megfeleljenek tagjaik növekvő igényeinek, s hatékonyabban képviseljék és védjék a dolgozók érdekeit. Másfelől szintén nagyon fontos a szakszervezetek termelést, szolgáltatást segítő tevékenységének javítása, különösen a postai és távközlési szolgáltatások területén, hiszen ez egyeztetve szolgálja a postás dolgozók és a teljes szakszervezeti tagság érdekeit. Az érdekvédelmi és a gazdasági munka tehát teljesen elválaszthatatlan egymástól, s ez — más ágazatokhoz képest — összetettebb, nehezebb feladatot jelent a postászsakszervezetek számára. Ezért is érdemes kölcsönösen tanulni, s amit lehet, átvenni egymás tapasztalataiból, módszereiből — hangsúlyozta a SZOT titkára köszöntőjében.

Ezt követően került sor a küldöttségek vezetőinek felszólalásaira. Az első témakör magába foglalta a szakszervezetek termelést, szolgáltatást segítő tevékenységét, a szakszervezeti demokrácia megvalósulását, a munkahelyi demokratikus fórumok működésének tapasztalatait, a szakszervezeti vezető testületek munkamódszerének,

a határozatok meghozatali, végrehajtási, ellenőrzési rendszerének ismertetését, továbbá a postászsakszervezetek tevékenységét, akcióit a béke megőrzéséért.

A magyar küldöttség vezetője, Gricserné Heszky Enikő, szakszervezetünk és a Magyar Posta szervezeti és irányítási rendjéről, működéséről, az elmúlt években végbement jelentős átalakulásáról, a jelenleg is folyó korszerűsítésről adott tájékoztatást partnereinek. Részletesen ismertette a Postások Szakszervezetének a termelést, szolgáltatást segítő tevékenységét, ezen belül kiemelten foglalkozott a tervezésben való részvétel, a szocialista munkavereseny és az újítómozgalom területén elért eredményekkel, illetve a további tennivalókkal és törekvésekkel.

Főtitkárunk elmondta, hogy nálunk a szakszervezeti munkában is alapkövetelmény a hatékonyság, a minőség, a megújulási készség. A vezető testületeknek nagyobb befolyást kell gyakorolniuk azokra a kérdésekre, amelyek — közvetve vagy közvetlenül — érintik a postás dolgozók élet- és munkakörülményeit. Ennek egyik előfeltétele, hogy a testületek folyamatosan ismerjék a tagság helyzetét, véleményét, igényeit és javaslatait, s ezek ismeretében alakítsák ki álláspontjukat, programjukat, amit következetesen kell képviselniük. Nagyon fontos az is, hogy az elfogadott programból adódó fel-

adatokat, a szakszervezeti állásfoglalásokat, határozatokat időben és időben ismertessék és elfogadtassák a tagsággal, mert ez a sikeres végrehajtás alapja. Szakszervezetünk vezetője, irányító munkájának továbbfejlesztésében tehát alapvető feladat a mozgalom társadalmisítása, a szakszervezeti demokrácia szélesítése és elmélyítése.

A szocialista országok szakszervezeteinek másokénál nagyobbak a lehetőségei, ezért fokozott a felelősségük a dolgozók érdekeinek képviseletében és védelmében, amitől elválaszthatatlan a gazdasági, társadalmi fejlődés segítése, a mindennapi feladatok megoldása. Természetesen minden országban másképp vetődnek fel a konkrét kérdések. Ezért fontos, hogy — a kölcsönös tisztelet és a közös érdekek alapján — megismerjük egymás eredményeit és gondjait, kicseréljük tapasztalatainkat, együtt gondolkodjunk és munkálkodjunk közös és sajátos feladataink megvalósításán. Azért is törekszünk erőink összefogására, az együttműködés fejlesztésére, s mindezek mellett a világbéke megőrzésére, a nemzetközi feszültség enyhítésére, mert ez minden dolgozó, az egész emberiség egyetemes érdeke, egyben békés építőmunkánk legfőbb külső feltétele — fejezte be felszólalását Gricserné Heszky Enikő.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Az Országgyűlés előtt a Magyar Posta munkája

Október 23-án és 24-én tartotta őszi ülészakát az Országgyűlés.

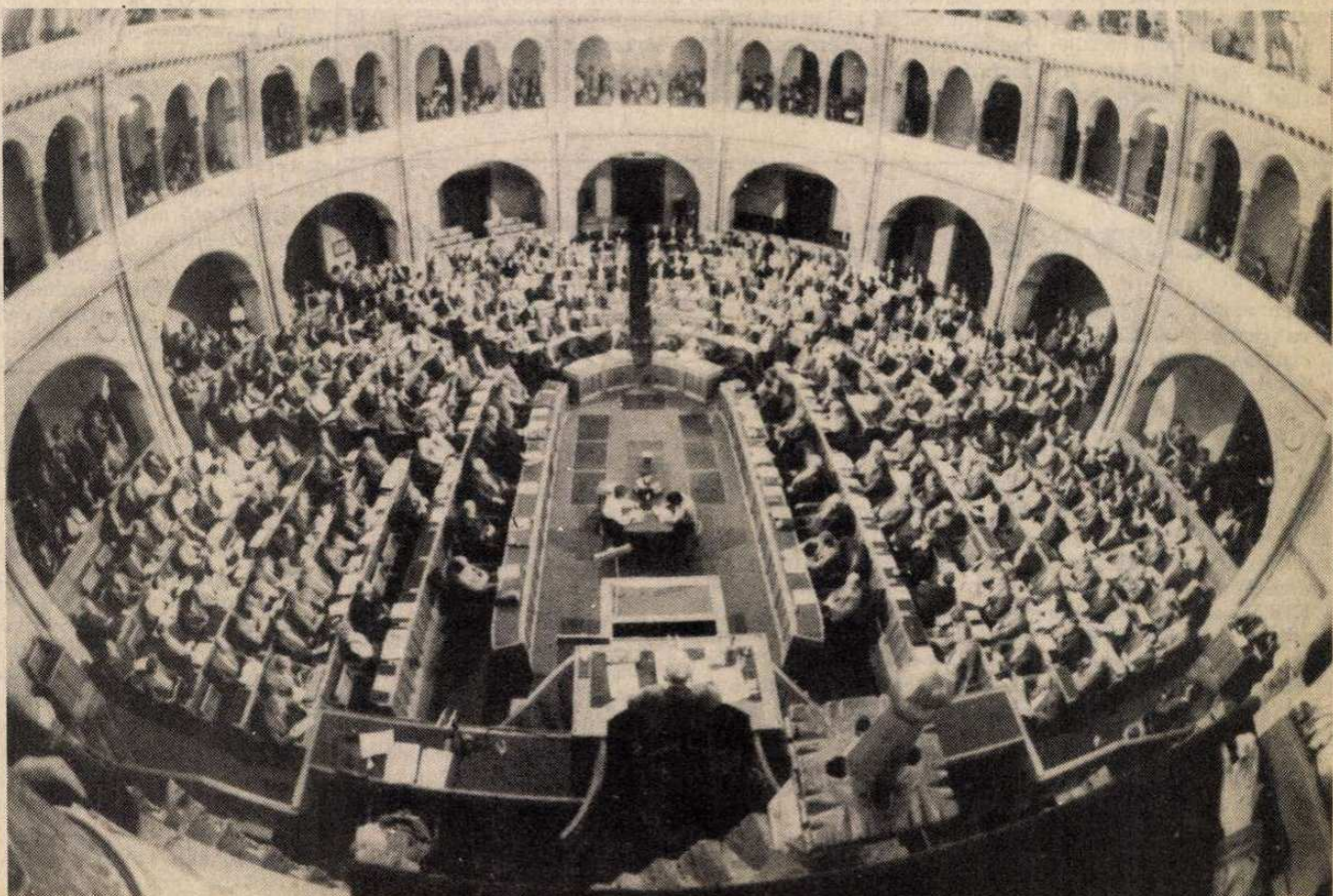
24-én második napirendként tárgyalták meg a képviselők a posta munkáját.

Először Tóth Illésnek, a Magyar Posta elnökének beszámolóját hallgatták meg a posta munkájáról, fejlesztési lehetőségeiről.

Ezt követően 14 képviselő szólalt fel, s mondta el a témával kapcsolatos véleményét, észrevételeit, javaslatait.

A vita után Tóth Illés államtitkár válaszolt a felvetett kérdésekre, majd a határozathozatal következett.

Az Országgyűlés a Magyar Posta elnökének beszámolóját — 3-3 tartózkodás, illetve ellenszavazat mellett — jóváhagyólag tudomásul vette.

Nemzetközi tanácskozás szakszervezetünk rendezésében

(Folytatás az 1. oldalról.)

A tanácskozás egyik szünetében megkérdeztük a Szovjetunióból érkezett szakszervezeti küldöttség vezetőjét, Zoja Minajevát, a Szovjet Postai és Távközlési Dolgozók Szakszervezetének elnökét, hogy milyen benyomásokat szerzett a budapesti találkozón, s arról is érdeklődtünk tőle, melyek most a legfontosabb teendőik odahaza.

— Nagyon elégedettek vagyunk az itteni fogadtatással, és úgy véljük, a magyar házigazdák kitűnő szervezőmunkájának nagyban köszönhető, hogy jó légkörű, őszinte, érdekes és hasznos tapasztalatcsere folyt a kétnapos értekezleten. Örömmel vettük, hogy kizárólag fontos kérdésekkel foglalkoztunk, a nemrég lezajlott XI. szakszervezeti világkongresszus szellemében. A munka minőségének javítása, az érdekvédelem hatékonyabb tétele mellett hangsúlyoztuk a békeharc fontosságát, hiszen ez mindannyiunk fontos érdeke és feladata.

Otthoni feladataink közül kiemeltem, hogy a munka minőségének javítása, a dolgozó kollektívák hasznos javaslatainak, kezdeményezéseinek feltárása, elbírálása, elfogadása és elterjesztése a mi szakszervezetünk területén is rendkívül fontos teendő. Ez ugyanis a szocialista és a szakszervezeti demokrácia kiszélesítését jelenti, és egyúttal hozzájárul a gazdasági teljesítmények növekedéséhez is. Mint más népgazdasági területeken, nálunk is egyre fontosabb a nyilvánosság szélesítése,

Sólyom Ferenc SZOT-titkár, Gricserné Heszky Enikő, a Postások Szakszervezetének főtítkára, Jochen Meinel, a nemzetközi szövetség főtítkára

vezettebb és fegyelmezettebben kell dolgozni, ésszerűbben gazdálkodni, mert a jobb munka teremti meg az alapot az életkörülmények további javításához, az életszínvonal emeléséhez. Fel kívánják gyorsítani a technikai, technológiai fejlődést, új normarendszert terveznek kialakítani, s a munkaverseny és az újtómozgalom korszerűsítésével is növelni szeretnék a teljesítményeket.

— Többet, azaz jobb minőségű munkát akarunk követelni a dolgozóktól, s ennek fejében többet akarunk nyújtani nekik, anyagi és szociális problémáik megoldásában, reális igényeik jobb kielégítésében — hangsúlyozta Zoja Minajeva, szakszervezeti teendőik lényegét összefoglalva.

A kétnapos tanácskozás végén arra kértük Jochen Meinel, a Közalkalmazottak és Rokonszakszakszervezetek Nemzetközi Szövetségének főtítkárát, értékelje a munkaértekezletet, és adjon rövid tájékoztatást a szövetség során következő kongresszusának előkészületeiről.

— Nagyon sikeres volt ez a tanácskozás, egyrészt, mert ehhez a magyar fél maradéktalanul megteremtette a feltételeket, másrészt a résztvevők jól felkészültek. A munka demokratizálása és a postai és távközlési területen ma fontos, idősebb kérdés, amit úgy kell megvalósítani, hogy a szolgáltatások színvonala javuljon. Egyúttal ügyelni kell arra, hogy az új technika elterjedése, az intenzívebb munka, illetve a dolgozók iránti növekvő igények ne veszélyeztessék egészségüket.

A gazdasági és műszaki folyamatoknak a dolgozók élet- és munkakörülményeire gyakorolt hatását jobban szem előtt kell tartanunk, ugyanakkor napirenden kell tartani a munka megfelelő elismerését és ösztönzését is. A tanácskozás résztvevői — az egyes országok sajátosságai alapján — ismertették tapasztalataikat, módszereiket, s ez jól szolgálta a közös célok elérését szolgáló feladatok meghatározását. Természetesen foglalkoztunk a béke kérdésével is, s tanácskozásunk végén

elfogadtunk egy közös dokumentumot, amelyben kifejeztük béketörekvéseinket és támogatásunkat a Szovjetunió békekezdeményezései iránt.

Nemzetközi szövetségünk során következő, nyolcadik kongresszusát 1988-ban, Szófiában tartjuk. Az előkészületek már elkezdődtek, melyek során figyelembe vesszük a XI. szakszervezeti világkongresszus határozatait is. A mostani tanácskozás napirendjén is szerepelt a kongresszusi munka-dokumentum megvitatása, s hasznos javaslatokat kaptunk a leendő kongresszus munkájához, az ott kialakítandó programhoz. Egyik legfontosabb törekvésünk a munka humanizálása, egyúttal hatékonyabb tétele, a dolgozók és az ügyfelek érdekében. Az új technika és technológia bevezetése során egyaránt szem előtt kell tartanunk a szol-

gáltatási színvonal emelését és dolgozóink élet- és munkakörülményeinek javítását — mondta Jochen Meinel.

A tanácskozás befejezése után a küldöttek üzeni aktívaértekezleten vettek részt a posta különböző szerveinél, igazgatóságainál, ahol a vendégek tájékoztatást adtak szervezetük munkájáról, a saját országukban dolgozó emberek, köztük a postás dolgozók élet- és munkakörülményeiről, majd válaszoltak az aktivisták kérdéseire.

F. S.

Szakszervezeti nap Szombathelyen

Október végén a Szombathely 1-es postahivatal szakszervezeti bizottsága szakszervezeti napot rendezett. Az esemény kapcsolódott ahhoz a szakszervezeti rendezvénysorozathoz, amely a napokban zajlik a megyében. A megjelentek, mintegy 100-an majdnem egyórás műsort tekinthettek meg, amelynek programjában szerepelt: társastánc-bemutató, a hivatali KISZ-szervezet irodalmi csoportjának műsora, megemlékezés a békéről, népitánc-bemutató, bizalmivételkedő (az új szervezeti és működési szabályzatból).

A rendezvény alapfogolata dolgozóink békevágyának kifejezésre juttatása volt. Kapcsolódunk be a békéről való meg-

emlékezés egy részletébe: „A világ és közvetlen környezetünk — kedvetlen kényszerűségből — fegyverekkel telezsúfolott. Műholdak figyelhetik meg akár az egyes ember minden napjait, vigyázzák álmát. A levegő, a szárazföld, a tengerek minden élőlénye társbérletben kénytelen élni cirkálórakétákkal, tankokkal és a fegyverek egyéb felsorolhatatlan arzenáljával. Gondoljuk el — mennyire idegen valami a vas, a fém, az acél, a radioaktivitás, a precíz gépek érzékelői, a gombnyomásra programozott lét ahhoz képest, amit mi a magunk módján el szeretnénk élni...”

A műsort követően kezdődött a fórum, amelyen a dolgozók szakszervezeti és szakmai jellegű kérdéseire Kánya Gyula, a

Postások Szakszervezetének osztályvezetője, valamint Pölz Ferenc, a Soproni Postaigazgatóság tszbtitkára válaszolt.

A program kiegészült a helyszíni szolgálat BM Klub előterében kiállított gyermekrajzokkal, amelyeket előzetes meghirdetésünkre készítettek dolgozóink gyermekei. A rajzokkal együtt bélyegkiállítást is szerveztünk, Hajdú Kálmán hatvani pedagógus „Bélyegek a békéért” című, erre a célra rendezett gyűjteményéből.

A program befejezéséig vendégül láttuk dolgozóinkat. Talán nem tűnik szerénytelenségnek, de sokak egyöntetű véleménye szerint jól sikerült rendezvény volt.

Gyuricza Imre

KITÜNTETÉSEK

A nagy októberi szocialista forradalom évfordulója alkalmából a szakszervezeti mozgalomban kifejtett kiemelkedő munkájának elismeréseként

Munka Érdemrend ezüst fokozatú

kitüntetésben részesült Harangozó István tszbtitkár (Debreceni Postaigazgatóság), Pásztor András közgazdasági bizottsági vezető (Budapesti Távközlési Igazgatóság), Péntek Petronella kv-titkár (Postások Szakszervezete).

Munka Érdemrend bronz fokozatú

kitüntetését kapott Magassy Lászlóné tszbadminisztrátor (Pécsi Postaigazgatóság), Tóth Miklós tszbt-tag (Budapest vidéki Postaigazgatóság).

Kiváló Munkáért

kitüntetésben részesült Bittera Károlyné főbizalmi-helyettes (Budapesti Távközlési Igazgatóság), Kenéz Mihály szb-elnök (Szegedi Postaigazgatóság), Kopp Miklós szb-elnök (Posta Javítóüzem), Mondru Károlyné szb-titkár (Mezőkövesd 1 postahivatal), Szabóné dr. Lipcsik Veronika jogsegélyszolgálat-vezető (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Székely Pálné szb-titkár (Budapest 4 postahivatal), Tanyi Dezsőné bizalmi (Lenninváros 1 postahivatal).

Elnöki Dicséretet

kapott Babosa István szb-elnök (Központi Táviró Hivatal), Benk Tibor postás sportkör elnöke (Pécs), Csók Eszter gazdasági felelős (Budapest 1 postahivatal), Herczegh Mihályné tszbt közgazdasági bizottsági tag (Karcag 1 postahivatal), Horváth Attila szociálpolitikai bizottsági tag (Nagykanizsa tévéállomás), Wettl Károly bizalmi (Erzsébet Távközlési Üzem).

Elnöki Elismerésben

részesült Batty Ida bizalmi (Tatabánya me-

gyei postahivatal), Benedek Erzsébet szb-titkár (Balatonszentgyörgy Postai Feldolgozó Üzem), Czeplédi Géza bizalmi (Soproni Postaigazgatóság), Fábrián Károly szb-titkár (Balassagyarmat 1 postahivatal), Komáromi Ferenc szb gazdasági felelős (Szentestévéállomás), Laczkó László ifjúsági klub-vezető (Miskolci Postaigazgatóság), László Mária szb-titkár (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), Pintér László bizalmi (Sopron 1 postahivatal), Rácz Péterné bizalmi (Posta Szociális Hivatal), Teller Jenő szb kultúrfelelős (Posta Járműtelep), Tomasics János postás sportkör elnökhelyettese (Nagykanizsa 1 postahivatal), Volek János szb-tag, munkavédelmi felelős (Helyközi Távközlési Igazgatóság Körzeti Műszaki Gócézum).

Kiváló Társadalmi Munkáért

kitüntetését kapott Éder Ferenc tömegsport-bizottsági tag (Budapesti Távközlési Igazgatóság).

*

A Postás Újítók és Feltalálók VI. országos tanácskozása alkalmából az újtómozgalomban kifejtett kiemelkedő munkájáért

Szakszervezeti Munkáért arany fokozatú

kitüntetését kapott Kiss József közgazdasági felelős (Soproni Postaigazgatóság TSZB), Schutzbach István szb-titkár (Helyközi Távközlési Igazgatóság),

Szakszervezeti Munkáért Oklevelet

kapott Horváth Árpád KÚT-tag (Soproni Postaigazgatóság), Kovács Gáborné KÚT-tag (Magyar Posta Központja), Kozák Géza szb-elnök (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Schidlík István közgazdasági felelős (Debreceni Postaigazgatóság), Visy Gábor szb-elnök (Magyar Posta Központja).

Mit várunk a számvizsgáló bizottságoktól?

Az alapszervezetek és a területi bizottságok munkájuk ellátásához évről évre növekvő anyagi eszközökkel rendelkeznek. A nagyobb anyagi lehetőségekkel járó szélesedő pénzügyi tevékenység azt is jelenti, hogy az alapszervezetekben, a területi szakszervezeti bizottságokban, művelődési házakban a gazdálkodás társadalmi ellenőrzését végző számvizsgáló bizottságok feladata és felelőssége növekedett, a velük szemben támasztott követelmények szigorúbbak.

Szakszervezetünk XII. kongresszusának határozata kimondja: „Az szvb-k fejlessék tovább munkájuk társadalmi ellenőrzését, ellenőrzésük rendszerességét, módszerességét.” A jól szervezett rendszeres ellenőrzés segíti a szakszervezeti bizottságok munkáját, de jó arra is, hogy idejében felhívja a figyelmet a hibákra, és útmutatást is adjon megszüntetésükre.

A számvizsgáló bizottságok jogait és kötelességeit, jogi helyzetét, illetékességét, kapcsolatát a vezető szervekkel szakszervezetünk működési szabályzata és az alapszabály tartalmazza. A SZOT legutóbbi kongresszusa az alapszabályban a számvizsgáló bizottságokkal kapcsolatos rendelkezéseit részletesen módosította. (Megtalálható a Szakszervezeti Értesítő 1986. évi 3. számában.)

A növekvő követelmények teljesítéséhez kíván segítséget nyújtani „Az alapszervezeti számvizsgáló bizottságok feladatai” és „Az alapszervezetek pénzügyi-gazdasági munkája” című kézikönyv is.

Az előírásoknak megfelelően az szvb-knek a következőket kell szem előtt tartaniuk, illetve végrehajtaniuk:

● Elsődrendű feladat az elnökök és a tagok — elsősorban az újonnan megválasztottak — felkészítése, számvizsgáló munkára való kiképzése. Az tapasztalható ugyanis, hogy az szvb-k nagy része nem vagy csak részben ismeri az alapszabályt, a működési szabályzatot, a legfontosabb SZOT-határozatokat, a szakszervezeti gazdálkodás előírásait.

Tovább kell szélesednie an-

nak a gyakorlatnak, hogy az szb-titkári, gazdasági felelősi és más reszortfelelősi tanfolyamokon is legyen előadás a gazdálkodás társadalmi ellenőrzéséről, az szvb-k munkájáról.

● Nélkülözhetetlen, hogy szoros együttműködés alakuljon ki a tszbt-k mellett működő szvb-k és az alapszervezetek szvb-i között. Az alapszabály előírásainak megfelelően a területi szvb-k elvi és gyakorlati segítséget kötelesek nyújtani az alapszervezeteknek úgy, hogy időközönként látogassák meg őket, vegyenek részt bizottsági üléseken, a gondok megoldásához, munkájuk színvonalasabbá tételéhez adjanak tanácsot, bocsássák rendelkezésükre munkatervüket, éves beszámolóikat. Tartsanak időközönként az elnökök részére konzultációs megbeszélést, tájékoztató előadást a gazdálkodás időszaki kérdéseiről, az ellenőrzések tapasztalatairól. Nyújtsanak segítséget munkájukhoz, anélkül, hogy irányítanak vagy ellenőrznek az alsóbb szerv számvizsgáló bizottságát.

Tapasztalatunk szerint az alapszervezeti szvb-k mindegyikét egyetértéssel fogadják munkájuk segítségét, de jelentős részük a jelenlegi gyakorlatot nem tartja kielégítőnek. Mindezt az útmutatást, a segítséget keveslik, ezért az alapszervezetek szvb-inek egy része magára hagyatottnak érzi magát.

Szükségesnek látjuk, hogy a tszbt-k számvizsgáló bizottságai irányítsák rá az alapszervezetek szvb-inek figyelmét egy-egy időszak legfontosabb ellenőrzésének az elvégzésére. Így például a jelen időszakban a tagdíjbesorolás, az átlagtagdíj, a szervezettség alakulásának alapszervezeti elemzése és összehasonlítása a bázis- és illetégek a tervszámokkal rámutat arra is, hogy az átlagtagdíj az előző évhez képest bekövetkezett átlagos keresetnövekedésnek megfelelő-e, vagy például a szervezettségi mutató hol alacsony, vagy hol esett vissza. Alapszervezeti elemzésre felkérhetjük az alapszervezeti szvb-eket. E téren példamutató munkát végzett az RTV TSZB mellett működő számvizsgáló bizottság.

● Az alapszervi szvb-k a

számvitel, a nyilvántartások ellenőrzése mellett a jövőben a gazdálkodás tartalmát, célszerűségét, minőségét is vizsgálják, továbbá azt is, hogy a gazdálkodás mennyiben szolgálja a tagság érdekeit, a mozgalmi célok megvalósítását. Mindennapi munkájuk során fordítsanak nagyobb gondot a költségvetés tervezett és tényleges bevételi és kiadási tételeinek az összehasonlítására, a tagdíjbélyeg-készletekre, a szociális, kulturális, sporttámogatásokra, a segélyezésre, a beutalók ellenértékének határidőre történő átutalására, a bizonylati fegyveremre, a társadalmi tulajdon védelmére, a nyilvántartások szabályosságára stb.

● A művelődési intézmények önálló gazdálkodást folytatnak, költségvetési rendszerben dolgozó szervek, amelyek társadalmi ellenőrzése az szvb-k fontos feladata. A művelődési intézmények fenntartásukra, működésükre többféle forrásból eredő pénzeszközöket kezelnek, amelyek szabályos felhasználásának ellenőrzését rendszeresen el kell végezni. Megvizsgáló továbbá az is, hogy tudatosan törekedjenek-e a pénz ésszerű, takarékos felhasználására, az anyagi eredményességgel járó tevékenységek bővítésére, és ezzel saját bevételeik növelésére.

● Az szvb-k végzett munkájukról, a tapasztalatokról, az szb-k gazdálkodásának megítéléséről az éves beszámoló taggyűléseken, bizalmiküldött-értekezleteken a tagságnak kötelesek beszámolni. Sajnos, még elég gyakori, hogy nem saját tevékenységükről, ellenőrzéseikről adnak számot, hanem a gazdálkodásról, ami viszont a gazdasági felelősök feladata lenne.

Van tehát feladat, van közös felelősség. Szükség van a rendszeresebb, színvonalasabb, és ami a leglényegesebb, a gazdálkodás tartalmát elemző, mérlegelő, a takarékoskosságot szorgalmazó tevékenységre. Az szb-k számára biztonságot jelent, ha az ellenőrzés rendszeres, mert ez visszaigazolás a gazdálkodásuk helyességének, szabályosságának.

Fekete Ottó

zervezetünk elnöksége ülésén tárgyalta a és a vállalati üdültetés tapasztalatait, és jövőévi beutalójegyekét. Az elnökség megállapította, hogy eredményes munkát végezünk, lassan beérnek a szükséges erőforrások, amelyek lehetővé teszik a Magyar Posta és Postások Szövetségének szervezete tett és tesz az ország gazdasági fejlődéséért.

zetik, a többit a mozgalom vállalja magára. Ezen túlmenően 1000 darab 200 forintos utalványt is támogatjuk a kisjövendőművek üdülését.

A postai üdülőkhöz

tentartás végett májusban a vállalatok részére a beutalójegytételként meghatározott díjra jutó jövedelemhatártól függően támogatást nyújtunk. A támogatás tényleges mértékét a vállalatok beutalójegytételének függvényében határozzuk meg.

A beutalójegyszétosztás

A SZOT- és a vállalatok részére a beutalójegytételként meghatározott díjra jutó jövedelemhatártól függően támogatást nyújtunk. A támogatás tényleges mértékét a vállalatok beutalójegytételének függvényében határozzuk meg.

***A postai
üdülőkben***

tentartás végett májusban a feltételként meghatározott egy főre jutó jövedelemhatár módosítását tervezzük.

A beutalójegyek szétosztása

A SZOT- és a vállalati beutalójeveket folyamatosan továbbítjuk a tsz-b-knek és az elnökséghez tartozó alapszervezeteknek, november 20-ára a kiosztás befejeződik. A tsz-b-knek november 30-áig kell a beutalójevek továbbosztását testületi ülésen megtárgyalni, és a beutalókat átadni az alapszervek részére.

**Mire hívjuk fel
a figyelmet?**

Különösen kérjük azt, hogy az üdülési szabályzatban foglaltakat újból tekintésük át, hogy ne forduljanak elő szabálytalan beutalások. A tapasztalatok alapján a hibákat elsősorban azzal szokták elkövetni, hogy nem a jegyösszetételnek megfelelő családok utalják be. (Például: háromgyermekes családok beutalót kétgyermekes családnak juttatnak, vagy főidényben nagyszülőket utalnak be unokákkal, holott azt csak előés utóidényben lehet.) Ezeknek a hibáknak komoly anyagi kihatásai vannak, ugyanis az önköltséget ilyenkor meg kell fizetni a hiányzó gyermek, vagy szülő után.

Végezetül kérjük a szakszervezeti testületeket, a tisztviselőket, hogy minden fórumon hívják fel a tagság figyelmét az üdülőkben való kulturált, felelősségteljes magatartásra. Talán azok, akik eleget tettek és tesznek ennek, egy kicsit rosszszállalag olvassák e sorokat. Sajnos, alapja van annak, amit leírok. Egy-két példát az elmúlt és „eseményeiből” szeretnék idézni.

Mindezeket a kirívó példákat részben tanulságként, másrészt azért írtam le, mert a jövőben a megszigorított ellenőrzés alapján konkrétan és név szerint fogjuk a beutaló szakszervezeti bizottságokkal közölni a közönségi magatartás ellen vétőket, erre az üdülvözetők is ígértek tettek.

A Magyar Posta évente mintegy 108 millió forintot fordít a postás dolgozók üdültetésére, illetve az üdülők működtetésére és ebben az összegben még nincs benne a fejlesztésre fordított összeg. Az üdülők védelme már csak ezert is mindannyiunk közös ügye és kötelessége.

Németh Istvánné

A lakáskérdés, az otthonteremtés igénye központi helyet foglal el a mindennapi életünkben. Ennek megoldásához számtalan lehetőséget kínálnak a különböző építési, pénzügyi, és nem utolsósorban az 1971-ben megjelent lakásügyi jogszabályok.

Az időközben bekövetkezett változások és a jogszabályok sajátos nyelvezete azonban néha megnehezíti a legmegfelelőbb szabály kikeresését, és helyes alkalmazását. Éppen ezért lapunk következő számaiban néhány fontos szabályra szeretnénk felhívni a figyelmet, úgy, hogy mindenki megtalálhassa azokat a jellemzőket, amelyek saját lakására, illetve elképzeléseire alkalmazhatók.

bályokat alkalmazni rá. Ilyen esetben arról van szó, hogy a helyiségcsoport fizikai állapotánál fogva ugyan lakásnak minősülne, rendeltetése azonban azt mégis kizárja. Nem minősül lakásnak, például rendeltetésénél fogva a munkásszállás, a nevelőotthon, a nővérotthon, az orvosszállás stb.

Lakásnak minősül az erre a célra létesített olyan összefüggő helyiségecsoport, amelynek helyiségei, közművesítetttsége, melegvíz-ellátása és fűtési módja alapján valamelyik komfort-fokozatban sorolható. Ismérünk összkomfortos, komfortos, félkomfortos és komfort nélküli lakásokat.

Összkomfortos az a lakás, amelyben legalább egy 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószoba, főzhelyiség, fürdőhelyiség és WC található. Közművesített, tehát van villany- és vízellátás, valamint szennyvízelvezetés. Melegvízellátása (táv, tömb, egyedi, központi, étázs) villanybojlerrel, gázmelegítővel, vagy fürdőkályhával történik. Végül központi fűtési móddal rendelkezik, amely lehet táv-, tömb-, egyedi, központi vagy étázsfűtés.

Komfortos az a lakás, amely mindenben megegyezik az összkomfortos lakás jellemzőivel, kivéve a fűtés módját. Ennél a komfortfokozatnál az egyedi fűtési mód, tehát gázfűtés, szilárd- vagy olajtüzelésű kályhafűtés, elektromos hőtároló kályha a követelmény.

Félkomfortos az a lakás, amely legalább egy 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószobával és főzőhelyiséggel, továbbá fürdőhelyiséggel, vagy WC-vel rendelkezik. Közművesítettség vonatkozásában legalább villany- és vízellátás és bármilyen egyedi fűtési mód van.

Komfort nélküli az a lakás, amelynek legalább egy 12 négyzetmétert meghaladó alapterületű lakószobája és főzőhelyisége, továbbá lakáson kívüli WC-je van, egyedileg fűthető, és van vízvételi lehetőség.

Az olyan lakást, amely pincében, illetve belmagasságának kétharmadát meghaladó mértékben a terepszint alatt van, továbbá a társbérleti lakrészt egygel alacsonyabb komfortfokozatúnak, legalább azonban komfort nélkülinek kell tekinteni.

Tudnunk kell, hogy ha a feltételek közül bármelyik hiányzik, akkor az illető komfortfokozat nem állapítható meg. Például, ha egy lakásban nincs központi fűtés, akkor nem lehet szó összkomfortos lakásról. Márpedig annak, hogy egy lakás melyik komfortfokozatba sorolható, számtalan anyagi következménye van. (Például: a lakbér összege, a használatba vételi díj nagysága stb.)

Megtörténhet, hogy egy helyiségcsoport a lakás követelményeinek egyébként megfelelne, például van benne lakószoba, főző- és fürdőhelyiség, mégsem lehet a lakásügvi sza-

bályokat alkalmazni rá. Ilyen esetben arról van szó, hogy a helyiségszociopórt fizikai állapotánál fogva ugyan lakásnak minősülne, rendeltetése azonban azt mégis kizárja. Nem minősül lakásnak, például rendeltetésénél fogva a munkásszállás, a nevelőotthon, a nővérotthon, az orvosszállás stb.

Nem szabad mérlegelésen alapszik az, hogy egy helyiség-csoportot lakásnak minősítsenek, vagy sem. A jogszabály kötelező előírásait ilyenkor is be kell tartani. Például: nyilvánvaló, hogy ha az építési és használatba vételi engedély arra szól, hogy a helyiségcsoportot lakás céljára kell használni, akkor ettől — hatósági engedély nélkül — eltérni nem lehet, és nem szabad irodának, vagy műhelynek használni.

Tanácsi bérlakás

A tanácsi bérlakás bérbeadás céljára szolgál, a lakásügyi hatóság rendelkezése szerint. A tanácsi bérlakás bérlőjét a lakásügyi hatóság jelöli ki. Az ilyen lakás kiutalására lakáskiutalási névjegyzék alapján, bérloklátogatási joggal rendelkező szerv intézkedése során, továbbá lakásbérleti jogviszony folytatása, vagy tanácsi bérlakás cseréje esetén, illetve akkor kerül sor, ha a lakásügyi hatóságnak kell például bírói ítélet alapján valakit elhelyezni.

A tanácsi bérlakásra a bérleti jogviszonyt — a lakásügyi hatóság kiutaló határozata alapján — a bérbe adó és a bérlő szerződése hozza létre. A bérbe adó és a bérlő a lakásbérleti szerződést a kiutaló határozatnak megfelelő tartalommal köteles megkötöni. A tanácsi bérlakást a lakásügyi hatóság általában határozatlan időre utalja ki. Előfordul azonban, hogy a lakásügyi hatóság határozott időre, vagy meghatározott feltétel bekövetkezéséig utalja ki a lakást. Ilyen például az átmeneti elhelyezés. A lakásügyi hatóság ebben az esetben a tanácsi bérlakást az igénylő családtag végleges lakás juttatásáig terjedő időre utalja ki.

Természetesen az így kiutalt lakások esetében a bérló rendelkezési joga korlátozott, mert a lakást nem cserélheti el, illetve annak bérleti jogáról hozzátartozói javára nem mondhat le. Tanácsi bérlakás határozatlan időre – lakásigénylés esetén – csak olyan személy részére lehet kiutalni, aki vállalja a lakás-építési hozzájárulást, (új lakás kiutalásakor), illetve aki megüresedett lakás kiutalása esetén megfizeti a lakás-használatbavételi díjat. Ezt a díjat kell fizetni abban az esetben is, ha a tanácsi bérlakásra fennálló lakás-bérleti jogviszonyt olyan személy folytatja, aki a bérlóval nem lakott, illetve egy évnél rövidebb ideig lakott együtt, és egyébként tanácsi bérlakásra lenne jogosult. Továbbá, aki a bérlóval nem lakott, illetve 5 évnél rövidebb ideig lakott, és tanácsi bérlakásra nem lenne jogosult.

Mikor nem kell lakás-használatbavételi díjat fizetni?

Dr. M. B.

(Folytatjuk)

A tapasztalatok alapján elmondhatjuk, hogy a szakszervezeti üdültetésre a beutaltak részéről panasz, vagy észrevétel nem érkezett. Az is előfordult, hogy egy-egy szakszervezeti bizottság illetékes toltat ragadott, és dicsérete az üdülőkből nyújtott szolgáltatásokat, az ellátást, a programokat. Idézünk a békéscsabai kszb leveléből: „A bogláriellei SZOT-Posztás üdülőből valamennyi beutalt dolgozó jó érzéssel tért vissza, és kérték, hogy továbbiuk nagyon jó véleményüket az üdülő gárdájáról, a valóban első osztályú kiszolgálásáról, az étkeztetéséről és nem utolsósorban a kulturális programokról.”

Ezek a dicsérő szavak alátámasztják a hivatalos értékelést is, mivel az elmúlt időszak kiemelkedő eredményei alapján három SZOT-Postás üdülő nyerte el a „Kiváló Üdülő” címet, mégpedig Boglárlelle, Hévíz és Zirc. A jó eredményekért pedig nagyon meg kell dolgozni; hacsak az étkeztetést nézzük; a SZOT-üdülőknben a napi ételmezési nyersanyagmora 46,50 forint fejenként. Ebből csak rendkívül fegyelmezett gazdálkodással és ráteremtéssel lehet jó ellátást nyújtani.

A nyári családös üdültetésné 1986-ban kísérleti jelleggel bevezették a 12 napos üdültetés. Ez az intézkedés nem nyerte meg a tagság tetszését, ezért a SZOT elnökségének határozata alapján a jövő évtől visszaállítják a kéthetes turnusokat. Ezzel az intézkedéssel viszont országosan mintegy 16 ezer fővel csökken a családös üdültetés.

A nyári főszezonban minden üdülőnkben döntően csak családosokat fogadunk. Jó tudni

A nyári főszezonban minden üdülőnkben döntően csak családokat fogadunk. Tó tudni azt is, hogy azok, akik Balatonfenyvesre, illetve a síófoki BUVIG üdülőbe kapnak házaspáros beutalót, ahhoz egy gyermekjegyet, akik pedig 2 gyermek beutalót kaptak, további 1, vagy 2 db gyermekjegyet igényelhetnek a szakszervezeti bizottságtól. Így a nagycsaládoknak is több lehetőségük van az üdülésre.

Továbbra is támogatásban részesülnek a kis jövedelmű beutaltak. Elnökségünk a vállalatok üdültetéshez is rendszeresítette a 200 forintos utalványokat, ebből ezer darabot adunk ki. Kérjük az alapszervezetek szb-ít, hogy az utalványokat a beutalójegyekkel együtt adják oda a rászorulóknak, amelyekből indokolt esetben egyszerre több is adható.

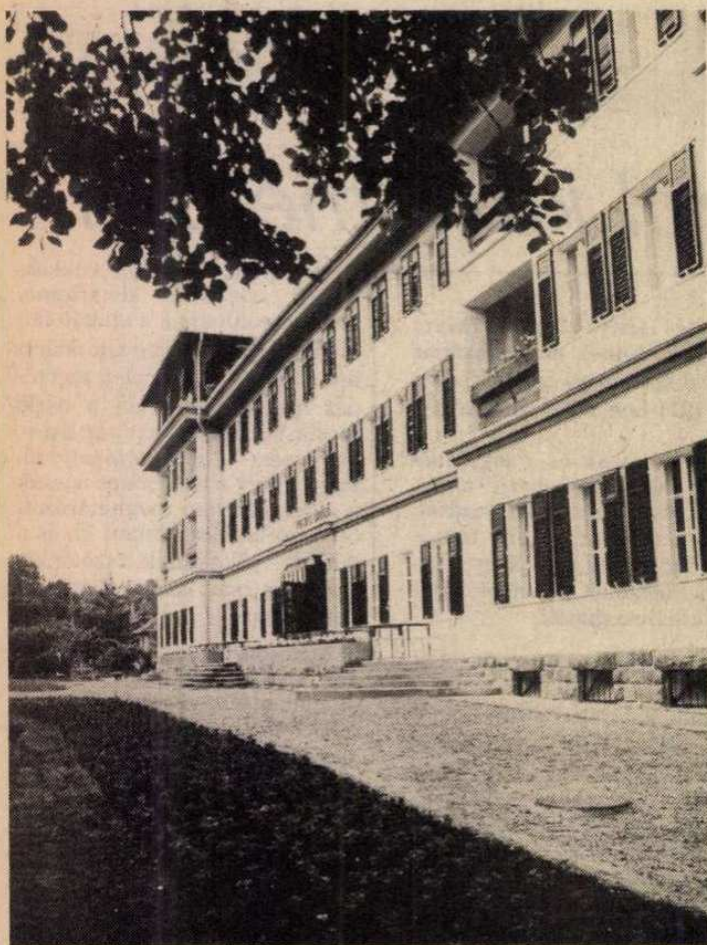
A fenti kedvezményen túl — a feltételekkel rendelkezők részére — továbbra is jár a munkásoknak, nagycsaládosoknak, a gyermekét egyedül nevelőknek és a nyugdíjasoknak az üdültetési támogatás. A szin-

**Tizenegy
százalékos
részesedés**

Szakszervezetünk az országos elosztás során, a taglétszám alapján 4,93 százalékban részesül a SZOT-beutalókból, ami összesen mintegy 4500 darab. Nagyobb arányt képvisel az úgynevezett SZOT-kötelezettség (6,05 százalék), amit a közösen épített üdülőkől való részesedésünk alapján kapunk. Így összesen 9700 dolgozónak tudunk SZOT-beutalót adni 1987-ben. Büszkéek lehetünk arra, hogy az ágazati szakszervezetek között a 2. helyet foglaljuk el a beutalójegyek részesedéséből.

Jövőre változatlanok maradnak a kategóriák szerinti térítési díjak, tehát a kedvezményes beutalásban részesülők a tényleges költségek 25 százalékát fi-

Almádi varázsa

Utólag már pontosan felmérhető, milyen helyesen döntöttek 1983-ban az illetékesek, hogy a Soproni Postaigazgatóság kezelésében levő, a Posta Szociális Hivatal által üzemeltetett balatonalmádi postásüdülőt felújítsák, korszerűsítsék. A két éven át tartó munkálatokat követően először ez év júniusától várta a beutaltakat az újjávarázsolt üdülő. *Bacsárdi Józseftől*, az új üdülővezetőtől megtud-

tuk, amikor rövid nyilatkozatra kértük fel: — Mintegy 120 millió forintot emésztett fel a rekonstrukciós munka. Minden szobához zuhanyozót építettünk, fűdém-cserét végeztünk, a legfelső szinten a teraszt is felújították, ahol napozni lehet, s az épület teljes felújítása mellett a bútorokat-felszereléseket ízléses formájúakra cseréltük ki. Gondoskodtunk bűféről, ahol asztalhoz

ülve fogyaszthatnak a vendégek; tv-teremről bőrfotelokkal, videofilmekkel, a gyermekek számára pedig új játszótérrel épített 3 milliós költséggel a Pili Erdőgazdaság. Az idén turnusonként már 30-35 gyermek vehette birtokába a falvakat, a körhintát, a teknősbékát, a mászókat, a gőzmozdonyt. Van is dolga az ősparkban *Dragos Attila* főkertésznek és a kis segédeknek, *Sárközi Csillának*. Kialakítottunk 16 négyágyas és ugyanennyi kétágyas szobát, most már 96 ágy és 8 pótágy van. Ez évben összesen 344 beutaltat fogadtunk, de a jövő évtől korábban nyitjuk az üdülőt, s így még többen pihenhetnek itt.

Az üdülés alatt a legtökelesebb ellátást tapasztaltuk, s ezt bizonyítja a vendégek könyvébe beírt számtalan elragadtatót köszönő bejegyzés is. A Balaton vonzása mellett a kultúros, *Orbán Istvánné*, minden turnusban kirándulásokat szervez Tihanyba, Balatonfüredre, Veszprémbe, az állatkertbe, tókat Vörösbénybe, a Pinkóczy csárdához, a Széchenyi kilátóhoz. A 800 kötetes könyvtár, az ismerkedési est, egyéb összejövetelek, a diszkó- és búcsúest színessé, vidámmá teszi a pihenést. A Balatonhoz fürdőbelépővel és kabinnal is szolgálnak, sőt kiterjesztették az ingyenes szolgáltatást a vitorlázásra is: a Posta tulajdonát képező vitorláján *Kérészi István* vezetésével a Balatonon 40-50 perces vízi kiránduláson vehetnek részt a beutaltak.

Szólnunk kell az ellátás igen fontos részéről, az étkezésről is. Mindhárom étkezésnél választási lehetőség van. Odahaza ünnepi ebédnek számító ételek kerülnek az asztalra hétköznap is. A gazdasszony, *Bacsárdi Józsefné*, így kalauzolt végig a konyhán: — bemutatom szak-képzett főszakácsunkat, *Tóth Józsefné* és szakácsunkat, *Rotenbuchner Jánosné*; az ústnél éppen a teát készíti *Szántó István* és *Dragos Attiláné* fel-szolgáló.

A szakszervezeti bizalmi egyben adminisztrátora is az üdülőnek: *Forster Gáborné*. Tőle megtudtam, hogy minden egyes dolgozó szakszervezeti tag.

— Ősz vége felé, amikor vége az üdülési időszaknak, a dolgozók elfoglalják helyüket a hátsó üzemszárnyban, ahol a Posta Központi Javítóüzem részére tavaszig alkatrészeket szerelnek, tekercselnek. Ezzel a havi 5-6 ezer forint fizetésük folyamatosan megvan.

Távózás előtt az üdülővezetőt és az ellátást mégis meg kellett szigorúan bírálnom, így:

— Kifogásolom, hogy nincs az üdülőnek mérlege, hogy megtudhassa a dolgozó, mennyit hízott naponta, és ehhez tartsa magát. Jómagam mintegy 6 kilót „gyarapodtam”, amit viszont az egyik boltban levő mérleg mutatott ki.

Az üdülővezető elpirulva így válaszolt:

— Ha a dolgozó megtudja az első héten, hogy már 3 kilót hízott, otthagyni majd a főszakácsunk főztjét? Ugyan. Egyéb-ként valóban gondoskodni fogunk mérlegről. S ezúton üzenem a postás dolgozóknak az ország minden részébe, akiket ide beutálnak, hogy örömmel jöjjenek a korszerűsített balatonalmádi üdülőbe. Ígérem mindenkinek, hogy nálunk egészséget, erőt gyűjtenek a további munkához. Nem bánják meg!

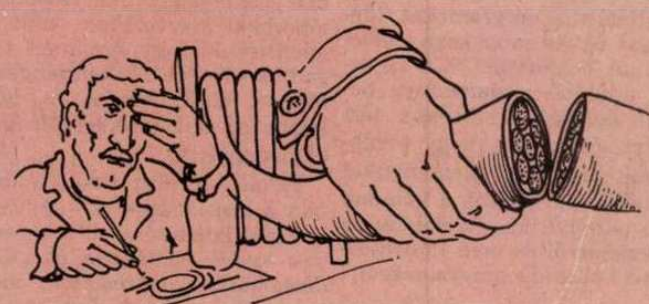
Dénes Géza

Ezermester raktárosok avagy a kanizsai újtók

Tizenöt éves múltja van a Lenin szocialista brigádnak. Mint a Pécsi Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzeme nagykanizsai elosztóraktárának dolgozó 50-60 millió forintot átlagkiszá-
lással gazdálkodnak. Az alig tucatnyi ember azonban túl a napi feladatokon mindig lerak valami pluszt a „közös asztalra”. Mint kollektíva az utóbbi hét évben kétszer voltak a Posta Kiváló Brigádja, de ahogyan volt ennél rangosabb elismerés is, ugyanúgy akadt szerényebb is, mint például tavaly az arany fokozat. De hol az egyik, hol a másik területen magaslanak ki, esetenként minden kíváncsi-nak átlagon felül elég teszt-nek. Mostanában újtásaikkal vívtak ki maguknak elismerést.

Célszerszámok

— Nálunk gyakorlat, hogy minden új ötletet a brigád nevében valósítunk meg, — mondja *Balassa István*. — Végül is az ötletet fejlesztetni kell, azután valóra váltani. Szóval közös munka.

— Szeptember végén pedig a Honvédelmi Érdemérem egyik legmagasabb fokozatát kaptam. Nemrég pedig egyhetes jutalomúton Moszkvával ismerkedhettem.

Azután sorolja, hol, merre ismerkedett már a Szovjet-unióval, a brigádkirándulásoknak se szeri, se száma.

Utazás, felajánlás

— Szerencsére a pénztárosunk jól gazdálkodik, pénzünk mindig van. A nyár végén három napra Bécsbe utaztunk — mondja, a brigádvezető.

— No, meg a felajánlások — így *Nagy József*. A kaposvári távbeszélő-központ szocialista brigádja felhívást tett közzé. Mi is megkaptuk *Ugi Pán Edit* levelét, így azután 1500 forintot fizettünk be a Kéthely melletti Sárpusztán leégett szociális otthon helyreállítására.

— A földrengés sújtotta településektől sem sajnáltuk a forintot — egészíti ki id. Csordás Gyula.

Nemcsak örökzöld slágerek vannak, de olyan témák is, amelyek újra meg újra a felvevőgép elé kíváncsognak. Ilyen a szerelem is. Nemcsak azért, mert a lehetőségek változata felmérhetetlen, hiszen nincsen jóformán két azonos történet, drámai összeütközés (konfliktus), de azért is, mert ameddig ember él a földön, a szerelem megmarad. Kortól, társadalomtól, országtól, egyéntől függően, de bizonyos tekintetben ezeken is túlemelkedve létezik, van, hódít és uralkodik. Leköthet, elvonhat, de ösztönözhet és sarkallhat is. Két különböző nemű ember találkozik és — nincs rá tudományos magyarázat — valami felizzik bennük, és egyszeriben minden más lesz.

A szerelemről csodálatosan szép költemények, boldog rap-szódia és megrázó drámák születtek. És természetesen kitűnő filmek is. Ezeknek a számát óhajtotta szaporítani *Andréj Mihalkov-Koncsalovszkij*, a neves szovjet filmrendező is — ezúttal kihasználva egy külföldi szerződés lehetőségét — amerikai színekben.

Mária szerelmei

(Koncsalovszkij — melléke-sen megjegyezve — érdekes egyéniség. Többgenerációs, neves művészcsaládból származik. Édesanyja: *Natalja Koncsalovszkaja* költőnő, édesapja *Szergej Mihalkov* költő, testvére: Nyikita Mihalkov maga is neves filmrendező. Nagypapja: *Petr Koncsalovszkij* festőművész, dédapja: *Vaszilij Szurikov* a világhírű festő.)

Első egyesült államokbeli filmje — azóta a harmadikat forgatja —, a *Mária szerelmei*, számára idegen környezetben, egy amerikai kisvárosban játszódik, közvetlenül a második világháború után. A három forgatókönyvíró (*Gerard Brach, Paul Zindel, Marjorei David*) és a rendező — ha ez a címla-

pon nem is szerepel — szovjet alapanyagot használt fel: *Andréj Platonov* író novelláját vagy novelláit. Ez mintegy kapaszkodót jelentett a munkában, s gyökeret ahhoz a művészethez, amelyből vétetett.

A Mária szerelmei tehát szerelmi történet, kemény bukta-tokkal, rázós problematikával. Két ember vonzó-taszító kapcsolatának teljes szándékú, leplezetlen feltérképezése. Egy frontról hazatért falusi legény testi-lelki megpróbáltatása, s nagy szerelme egy csodálatosan szép leány iránt. Talán szokatlan — legalábbis szovjet rendezőtől — az, hogy *Andréj Koncsalovszkij* a hangsúlyt igen erősen a szerelem testi, s annak lélektani vonatkozásaira helyezi.

Szereplőit kitűnően válogatta össze. A főhős, *Ivan Bibic* alakítója a rokonszenves *John Savage*, aki a magyar közönség régi ismerőse (*Gábor Pál* Hosszú vágta című koprodukciós amerikai-magyar filmjének központi figurája). A leány a nemzetközi filmvilág körülrajongott sztárja: *Nastassja Kinsky*. A mellékszereplők között pedig olyan nevek akadnak, mint a veterán *Robert Mitchum*, vagy a *Carradine* színészcsalád egyik ismert tagja: *Keith*.

Érdekes, bár nem hibátlan film a Mária szerelmei. Tempója kissé epikus, de látványvilága friss, szemlélete költői és őszinte. Türelem hirdet, egymás nagyobb megbecsülését, és azt, hogy ne hiúságunkra, indulatainkra hallgassunk, hanem az igazi, mélyről jövő ér-zéseinkre. Az előbbieket ugyanis el-múltnak, a megbánás feloldja, megsemmisíti őket, de az utó-biak időt állók, sorsformálók. Ezt példázza *Iván* és Mária ke-mény próbáknak kitett kapcsola-ta is.

Ábel Péter

Küldött-közyűlés a MABÉOSZ-ban

Október 11-én a Vörösmarty utcai székházban tartotta meg bélyegkiállítással egybekötött éves beszámolóját és tisztújító közgyűlését a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége.

Elsőként az országos vezetőség és az elnökség beszámolóját hallgatták meg a küldöttek, majd a hozzászólások, javaslatok után határozatot hoztak, s végül megválasztották a vezető testületeket.

A MABÉOSZ főtítkára ismét *Kiss Ernő* lett. Elnöknek a küldöttek *Kocsis Tamást* választották.

Összehangolható-e a tömeg- és a versenysport?

A kerekasztal rövid időre alakult... Az asztalfőn *Gricserné Heszy Enikő* foglalt helyet, hogy üdvözlje a postás sportegyesületek elnökeit, méltatva — nagyjából — társadalmi munkaként vállalt — fáradozásukat, amely korunkban nélkülözhetetlené vált a munkaképesség fenntartásában. A dolgozóknak az egészséges életmódra nevelését, ehhez a lehetőségek megteremtését a szakszervezetek elsőrendűen fontos kérdésnek tekintik. Erre utal az a tény is, hogy az elnökség szeptemberi ülésén megvitatatta a Budapesti Postás SE beszámolóját, amely mind a verseny-, mind a tömegsport helyzetét tárgyilagosan feltárta. Amellett, hogy számon tartjuk a postásoknak a versenysportban elért eredményeit, s a szép sikerekre büszké is vagyunk, a legfontosabbnak azt tekintjük, hogy a dolgozók minél szélesebb rétegeit bevonjuk a rendszeres testedzésbe. Tehát elsősorban a tömegsportot kell fejleszteni.

Hogy a sportegyesületi vezetők megbeszélésének indítékát mi szolgáltatta, az említett elnökségi vita vagy a lakosság egészségügyi állapotának felméréséből adódó riasztó megállapítások, nem érdemes bogozgatni. *Tánczos Sándor*, a kulturális, agitációs és propagandaosztálynak sporttal foglalkozó munkatársa mindenestre rámutatott arra, hogy a hatvanas évek közepe óta a 34—60 éves korú férfiak halálozási aránya nálunk az európainak kétszeresére növekedett, s a férfiak átlagos életkora egy évvel csökkent. Mindezt a mozgáskultúra elhanyagolására vezette vissza. Külön a postásokról nem készült statisztika, reméljük, ná-

lunk kedvezőbbek az arányok, bár hiba lenne kivonni magunkat a nagy számok törvénye alól. Mindenesetre teendőinket jó alapról indíthatjuk. Az országban — sok kisebb sportkör mellett — húsz postás sportegyesület működik, s ezek közül hatan versenysportszakosztályt is fenntartanak. A tapasztalatok szerint az egyesületek helyesen értelmezik feladatukat, és össze tudják hangolni a tömeg- és a versenysportot. Vezetőik jó kapcsolatot tartanak fenn a szakvezetőkkel. Nehezebb munkájukat a létesítmények, főképpen sportcsarnokok hiánya, s ezt leginkább télen érelik meg a dolgozók. Bár az egyesületeknek nyújtott támogatás az utóbbi években több mint kétszeresére növekedett, a felszerelések szüntelen drágulása miatt a kapott összeg csak szinten tartásra elegendő.

A VII. ötéves tervben a cél elsősorban a tömegsport fejlesztése; a versenysportban inkább csak a nemzetközileg is számon tartott szakosztályokat kell határozottabban támogatni. Jó tapasztalatokat nyújtottak az eddig megrendezett nyári napközi sporttáborok, ezeket célszerű lenne elterjeszteni. Ugyancsak szorgalmazni kell az üzemi bajnokságokat.

Egy vállalat lévén a posta, helyes lenne, ha a különböző vidékeken működő egyesületei egyre jobban megismerkednének, találkoznának szervezőinek, vezetőik, mind a sportolók részére. Indításnak talán a mostani beszélgetés is megfelel.

Megfelelt. A néhány órás beszélgetés igen sok hasznosítható tapasztalatot hozott felszínre, és valóban felkeltette az igényt a kapcsolatok ápolására.

Az egészség az eredmény

Induljunk el ismét az életmódtól! Nem véletlen, hogy az egészségügyi szakemberek és a szociológusok olyan sokat foglalkoznak ezzel a kérdéssel. A csak részben ismert adatok teiték szükségessé azokat az állami intézkedéseket is, amelyek megszüntették a sport önálló ágazati jellegét, és beolvasták az ifjúságpolitikába. Ez persze nem jelenti azt, hogy a felnőtteknek — sőt még az idősebbeknek is — ne lenne szükségük mozgásra. Mindenesetre — mint ahogy azt *Bottyán János*, a Budapesti PSE elnöke mondta — a helyes életvitelhez az embereket gyerekkorukban kell hozzászoktatni.

Hogyan csinálták ezt régen? A tapasztalat ugyanis az, hogy Budapestben néhány ezer — nem föltétlenül ifjú — postást rendszeresen meg lehet találni a sportpályák tájékán. Ismerősök, mindig ugyanők... a fiatalokat viszont egyre nehezebb odaédesgetni.

A kiterjedt tömegsporthoz magas színvonalú szolgáltatások is kellenek. Kötetlenebbé, játékosabbá kell tenni a sportolást és a versenyzést, hogy a nem kifejezetten sportos alkatú dolgozóknak se legyenek gátlásaik, amikor pályára lépnek, és

a postások családjukkal együtt részt vegyenek a rendezvényeken, hiszen gyermekeik élményekkel térnek haza. Ezt a célt szolgálják a közismert kulturális és sportnapokon rendezett családi vetélkedők és látványos bemutatók.

Mi több, a bázisiskolákkal közösen tartott sportnapokon, amelyeken a tanulókkal együtt a tantestület és jó néhány szülő is részt vett, hasonló, általuk még nem érzett sikert tudtak elérni. Az iskolai sportkörök szervezése esetleg elvonja az utánpótlást a patronáló sportegyesülettől, jó hatásuk azonban megmutatkozhat abban, hogy akik tanulókban megkedvelik a sportot, azok majd munkahelyükön is keresik a lehetőséget.

A nyári napközi táborok tapasztalatai csakugyan biztatók. *Dr. Pazar Ferenc*, a pécsi sportegyesület elnöke is jó benyomásokról adott számot; náluk a felügyelet okoz némi gondot. Ezt a kérdést azonban *dr. Stark Lászlóné* igazgatóhelyettes, miskolci sportvezető könnyen áthidalhatónak véli; a tanácsokkal való együttműködés lehetővé teszi testnevelő tanárok alkalmazását. A soproniaknál a számítógépek használatára ne-

velő táborok arattak osztatlan sikert. *Csenár János* elnökségi tag véleménye szerint ezek a táborok a sportot is műsorukba illeszthetik, két legyet ütve egy csapásra.

Van érdeklődés a tömegsport iránt, ha jól választják meg a sportágat. Ahogy *Hargitai László*, ugyancsak soproni sportvezető mondta, náluk még közönsége is van. A természetjárásban egészen kiemelkedő eredményeket érnek el. 1300 turistát számlálnak, akik családi-as légkörben járják a hegyeket-völgyeket, ismerkednek hazánk

nevezetességeivel, sőt nemzetközi kapcsolatokat is fenntartanak.

A természetjárásnak nincs jelentős létesítmény- és költségigénye, viszont még társadalmi munkára serkentő hatása is van. *Jung Ferenc* hivatalvezető, a székesfehérvári egyesület elnöke arról számolt be, hogy a város valamennyi (forgalmi és műszaki) postását felölő egyesület tagjai 300 ezer forint értékű társadalmi munkával helyrehoztak egy kulcsosházat, két ízből is megnyerve ezáltal a sportlétesítmények építésére kiírt megyei pályázatot.

Hiányoznak a létesítmények

A tél azonban még a természetjárókat is gyakran fedél alá kényszeríti, nem is beszélve az egyéb sportágak művelőiről. A létesítményhiány ilyenkor erősen akadályozza a tömegsport szervezését. Postaépületekben, főleg a régiókban, tornatermet kialakítani szinte lehetetlen, s a terembérekkel sem tudnak mindenütt megbirkózni. A pécsi sportvezetőket például szemrehányással illették a dolgozók, amiért a meghirdetett pingpongversenyt hely hiányában nem tudták lebonyolítani. Másutt sikerült feltörni a kemény diót. A soproniak eddig iskolai tornatermekben szereztek edzési, sportolási lehetőséget, újabban — igaz, 10 millió forintot hozzájárulás fejében — a városi sportcsarnokban foglaltak le helyet a postásoknak.

Mindenképpen helyes a nyitottság, a helyi kapcsolatok keresése. Miskolcon például a DVTK kereste meg az igazgató-ságot, felajánlva létesítményeinek használatát. Éltek a lehetőséggel... megszerezve a jogi tagságot, lehetőségük nyílt — egyeztetett időpontokban —

még tömegsportrendezvényekre is.

Itt már fölmerül a létesítményekkel való gazdálkodás gondolata is. A már rendelkezésre álló pályák, csarnokok vagy terem a saját igénybevételén kívül ügyes szervezéssel általában bérbe is adható. Teniszpályát például Miskolcon is kettős hasznosítással tudnának üzemeltetni. Ugyanílyan szándékkal épített a jelenlegi labdarúgó-edzőpálya helyén teniszpályákat a Budapesti PSE is. De nyitva áll a postaspálya Sopronban is mások számára, még iskolai sportünnepélyek rendezésére is. Szegeden nemrég adták át az ország egyik legkorszerűbb tekecsarnokát. Mint *Vojnár László* igazgatóhelyettes, egyesületi elnök elmondta, jó a csarnok igénybevétele.

Nemcsak versenyzők használnák, a tekézní szerető postások is rendszeresen látogatják. A nemrég náluk lezajlott BEK-küzdelmek pedig azt igazolták, hogy a rangos sportesemények nemcsak erkölcsi hasznót hoznak, elismerést váltanak ki, hanem gazdaságosak is.

Sikerek is kellenek

Valamikor a tömegsportból fejlődött ki a versenysport. Bár az utóbbi időben inkább az elmentés folyamat figyelhető meg: a „kirogedett” versenyző a tömegsport oszlopává válik, még ma is természetes az, hogy bizonyos szint elérése után valamelyik együttes minősítteti öhajítja teljesítményét. Ez történt például a székesfehérvári női focistákkal, akik — az előírt próbákat kiállva — immár az NB I-ben rúgják a labdát.

A versenyszakosztályok működtetése iránti igény azonban nem csak belülről fakadhat. Egy olyan — nemcsak a dolgozók létszámánál fogva — tekintélyes vállalatról, mint a posta, a helyi intézmények, társadalmi szervezetek el is várják, hogy a város és a megye sportéletében részt vegyen. Úgy tekintik például, hogy a területi labdarúgó-bajnokságban szereplő Soproni Postás a város jó hírét is növeli. Ha viszont valamelyik együttes magasabb szintre felkerül, a helyi szervek segítségére is számot tarthat. Székesfehérvári egyesületünk öt szakosztálya közül a város az NB I-es női labdarúgók támogatja, töb-

bek között utazási lehetőséget nyújtva nekik.

A tömegsport fejlesztése tehát nem jelentheti azt, hogy ne támogassuk a felsőbb osztályba kívánczókat, vagy elhanyagoljuk a sportvilágban már megszerzett rangunkat, kiharcolt helyezéseinket. Meg kell találni a szakszervezet és az egyesületek együttműködésének és közöttük a munkamegosztásnak a legcélszerűbb módját. Miskolcon úgy gondolkoznak, hogy a támogatás oroszlánrésze postai forrásokból ered, az lenne tehát a kívánatos, hogy postásporolók, azaz sportoló postások vegyék igénybe. Ha versenyszakosztályt alapítanak, előbb azt vizsgálják, hogy postásokból ki tudják-e állítani a versenyzőgárdát, s csak ha szükség mutatkozik rá, szerveznek kívülről. A soproniak ezt úgy fejezték ki, hogy elsősorban a postások köréből válogatnak, s ha kezdő vagy más foglalkozású belép az egyesületükbe, perspektívát keresnek számára, és igrkeeznek belőle postást fagragini.

Sajátos, bár tüneteiben nem teljesen egyedülálló helyzetben

van a szegedi egyesület. Alapszabálya szerint működési köre Szeged városára terjed ki, ugyanakkor az igazgatóság és a tszb azt szeretné, ha egész illetékességi területük mind a három megye postásainak sportéletét felkarolnák. Természetesen kis létszámú, többnyire gazdasági vezetőkből álló aktívahálózatuk erre nem képes. Szükség van arra mindenképpen, hogy a szakszervezet irányítsa, szervezze a tömegsportot. Ezt Jung Ferenc is megerősítette. Fehérvárott ugyanis azt tapasztalták, hogy az egyesület eredményes működése óta a szakszervezeti bizottságok sportfelelőseinek lelkesedése igencsak mérséklődött. Ez természetesen nem általános jelenség, de tudni kell, hogy az egészséges életmód és az eredményes sportélet csakis az egyesületek és a szakszervezet összehangolt együttműködésével valósítható meg.

A felsőbb osztályba lépéssel járó éremnek a dicsőség és a látóhatáron felcsillanó támogatás mögött másik oldala is van. Kisgyerek — kis gond; nagygyerek — nagy gond. A feljutás örömeivel egyidejűleg megjelennek a szigorúbb követelmények és velük együtt a fejtörések is.

Pillanatnyilag a fehérváriak meg tudják fizetni a támogatás jóvoltából csekély mértékben megszabott pályabérleti díjakat. (Igaz, a lányokat salakon

játsztatják.) Még egyelőre a tornatermi edzés sem ütközik nehézségekbe. De az első osztályú tagsággal együtt jár az ificsapat indításának kötelezettsége is. Hogy ennek költségeit miből fedezi majd?... azt még nem tudják.

Hasonló gondokról beszélt Vojnár László is. És nem postai különlegesség az — más egyesületeknél is tapasztalható —, hogy szinte félnek attól, hogy a területi bajnokságban szépen versenyző csapatok netán előrelépnek a nemzeti bajnokságba. A magasabb osztályokban akkorák a követelmények, hogy azoknak a tisztesség határain belül nem könnyű megfelelni. A tárgyi feltételek, a növekvő költségek, a jobb, tehát drágább felszerelések mellett hamarosan megjelennek a személyi igények is. Érthető, hiszen a jó versenyzőért verseny indul az egyesületek között, és hogyan tud ellenállni a csábításnak az egzisztenciáját alapozó sportoló, mivel tudja azt ellensúlyozni az egyesület? A szegedi Finnországból szerveztek kosárlabda-találkozót, és a ki-küldetésnek csakugyan kedvező hatása volt. Jó volna tehát lehetőséget teremteni a sportolók gyakoribb hasonló versenyvettetésére. Néha azonban meg kell vonni a határokat. A pécsieknek például a megyei I. osztályban szereplő labdarúgóikat kellett az ábrándokból a való életbe visszaterelniük.

Együtt többre megyünk

A felsorolt nehézségek viszakanyarítják a gondolatokat a verseny-, és a tömegsport összehangolásának néha eléggé élesen felvetődő kérdéseire. Azzal mindenképpen számolni kell, hogy a versenysporttal járó minőségi követelmények (életkortól, edzésidőktől függő teljesítmények) szinte kizárják a tömegjellegű. Felmerül a kérdés, mikor vehető igénybe a versenyzők által szinte állandóan lefoglalt létesítmény tömegsport céljára. A másik gond az, hogy a versenysportoló miként illeszkedik be munkahelyi közösségébe. Nincs biztosíték arra, hogy lelkendezve fogadják.

Az asztalt körülülő sportvezetők beszámoltak munkájukról, eredményeikről, feltárták gondjaikat. Egyöntetűen azt állapították meg, hogy beszélgetésük hasznos tapasztalatcsere volt, egyúttal jó kezdeményezés az együttműködésre. Ennek egyik formájaként elfogadható az egyesületi vezetők időnkénti találkozója, emellett azonban meg kellene szervezni egymás rendszeresebb tájékoztatását. Ehhez nagy segítséget nyújthatna a Postás Dolgozó, ha meghatározott időközökben számot adna a vidéki postások sportéletéről is. (Ennek nem lesz akadály, ha az egyesületek tudósításokat küldenek kiemelkedő rendezvényeikről, a tömegsportolók és a versenyszakosztályok eredményeiről. Szerk.) Mindezt azonban helyesebb lenne csak keretnek tekinteni, amelynek tartalmát a sportolók találkozója képezhetné.

Egy a bökkenő. A különböző egyesületek meglehetősen vál-

tozatos képet mutatnak, mind a sportágakat, mind az osztályozást illetően. Nem egyszerű dolgot tehát versenyprogramokat összeállítani, de nem is lehetetlen. Ilyen például a tekézők Alkotmány Kupája, vagy gondoljunk csak a természetbarátoknak a szakszervezet pártfogása alatt évente rendezett országos találkozójára. Nem kell azonban föltétlenül arra gondolni, hogy egy, az országos ranglistán is előkelő helyen álló sportoló egy amatőrrel „megmérkőzzék”. A kapcsolatoknak olyan formájuk is elképzelhető, hogy valamelyik egyesület nagyobb sportrendezvényén a másik egyesület élsportolója bemutatót tart, népszerűsítve a sportágat.

A fehérvári labdarúgó hölgyek is készségesen fogadják bármelyik egyesületünk meghívását.

Fejezzük be eszmefuttatásunkat szakszervezetünk főtthkárának még a megbeszélés elején kifejtett gondolataival. Az utóbbi években szükségessé vált szigorúbb gazdálkodást sokan kizárólag a termelésre értelmezik. Elfelejtkeznek arról, hogy ehhez nélkülözhetetlen a munkabíró ember, a helyes életmód pedig nem hagyható figyelmen kívül. A sport támogatására fordított összegek mindenképpen megtérülnek, csak célszerűen kell felhasználni őket. Az érdekvédelemben fontos helyet foglal el a szabadidő helyes felhasználásának segítése, ezért a szakszervezet támogatja a sportegyesületek munkáját, és hasznát látja együttműködésüknek.

Benda István

Vojnár László, dr. Pazar Ferenc, Hargitai László, Csenár János, Gricserné Heszy Enikő, Bottyán János, Jung Ferenc, dr. Stark Lászlóné, Tánczos Sándor

Új utakon a nyíregyházi művelődési ház

Hosszú és színes múltra tekintet vissza a ma is jó hírnévnek örvendő nyíregyházi postás művelődési ház.

Az intézmény története még 1933-ban kezdődött, amikor is a postaaltisztek és tisztsek egyesülete, a szaktársak által hónapok alatt összeadott pénzből megvásárolt egy épületet a Tűzoltó utcában. Ott alakították ki a nyíregyházi postások a maguk kis kultúrközpontját. Olyan nagy sikere volt az intézménynek, hogy a dolgozókat mágnesként vonzotta az ottani közösségi élet. Hamarosan szűk lett nekik a hely. Újabb gyűjtést szerveztek, s 1938-ban megvásárolták azt az épületet, amely a mai napig is betölti eredeti funkcióját.

A felszabadulás után újult erővel láttak hozzá a közösségi élet megszervezéséhez. A nagy lelkesedésből ismét adakozás lett, s így 1946-ban megépíthették a tekepályát, ami hamar népszerűvé vált. Különösen az ötvenes évek vége felé volt nagyon pezsgő az élet a művelődési házban. Híres színjátszó körök volt, előadásokkal járták a falvakat a termelősövetkezetek szervezésekor. Ezekről az időről *Horváth Ferenc*, a Nyíregyháza 2 postahivatal vezetőhelyettese, a művelődési ház igazgatója beszéli, amikor a hősi múltról kérdezem őt. De a jelenre is kíváncsi voltam, főképpen azért, mert egyre gyakrabban hallani, hogy a közművelődés helyzete válságos hazánkban. Kíváncsi voltam, hogy vajon Nyíregyházán is ilyen szomorú kép fogad-e...

Először is a személyi és tárgyi feltételekről kérdeztem az igazgatót. Miután körbevezetett az épületben, megmutatta a két hónapja kialakított kis presszót, a felújított fedett tekepályát. A lambérián, a helyiségek falán jól látszott, hogy a közelmúltban volt a gondos felújítás. És amíg az egyik épület-szárnyból a másikba mentünk át az udvaron, talpunk alatt a por nem szállt, mert sima betonfelület kopogott.

Amikor kineveztek igazgatónak 1975-ben, nagyon rossz volt az épület állaga, latrina jellegű udvari mellékhelyiséggel, tönkre-

ment bútorrattal. Akkori felügyeleti szervünk, az szmt főkönyvelőjével fölvettem a kapcsolatot, bemutunk a SZOT-ba, s képletesen mondva, de valóságos 400 ezer forinttal tértünk haza, amit felújításra költthetünk. Ehhez kaptunk még 300 ezret a Debreceni Postaigazgatóságtól is. Aztán még egyszer megtettem ugyanezt az utat, s attól kezdve évente száz-kétszáz ezer forintokat kaptunk. Az idén például százezeret, abból csináltattuk meg a lambériát és a festést. Ma tehát kulturált körülmények között folyhat itt a munka, van elég helyiségünk. A személyi feltételekről pedig elmondhatom, hogy szinte egyedül kezdtem, de fokozatosan kiépítettem az aktívahálózatot, illetve a társadalmi vezetőséget. Kapcsolataink is egyre bővültek a város intézményeivel, vállalataival, közéleti személyiségekkel, művészekkel.

Technikai feltételeink még hiányosak. Színes televízióknak van, de a videoberendezésre is egyre nagyobb az igény. Szükségünk lenne egy számítógépre is. A pénz még nincs meg rá, de mert a lehetőségeket ismerem, úgy gondolom, hogy a beszerzés sem várat magára sokáig. Egyébként 300 ezer forintból gazdálkodunk az idén. Ebből az összegből a szakköri és klubtagokon kívül 800-900 postás dolgozó kulturált szórakozási, és szakmai továbbképzési lehetőségeit segítjük elő. Szakmai képzések egész sora folyik nálunk a délelőtti órákban: alsófokú, segédtszti, szakmunkásképző és munkavédelmi tanfolyamokon olykor egyszerre három teremben is oktatás van. Így a délutáni szakköri foglalkozásokkal, klubnapokkal együtt teljes körű a ház kihasználtsága.

Jól működik az ifjúsági klub, a nyugdíjas klub. Nagy sikere van a fotó-, a barkács, és a kézimunka-szakkörnek. Az irodalmi szakkört *dr. Katona Béla* irodalomtörténész, főiskolai tanár vezeti már hosszú évek óta.

Híres (országos viszonylatban is) a természetjáró kör, évek óta ők indítják a legtöbb csoportot. Jó a kör felszereltsége is, sátrakat, sílécet, egyéb eszközöket is kölcsönöznek a tagoknak.

Az óvodás gyerekekkel már negyedik éve foglalkozik német és angol nyelvtanár. Ez a fajta nyelvtanfolyam ilyen kicsiknek művelődési intézményben sehol másutt nem létezik az országban. Értelme, eredménye többek között abban is megnyilvánul, hogy a gyerekek általában abba az iskolába iratkoznak be, ahol a nyelvtanár is dolgozik, így ott folytathatják tanulmányaikat.

Végül a kapcsolatokról, s a bevételes rendezvényekről beszélgettünk. Elmondta Horváth Ferenc, hogy a kiállításokon, író-olvasó találkozókon nem kérnek belépti díjat dolgozóiktól, de vannak bevételes rendezvények, mint például a bálók. Adnak bérbe termet a külső partnereknek, de a város oktatási intézményeitől nem kérnek térítést a helyiségek használatáért. A helyi nagyobb vállalatok is igénybe veszik a termeket, brigádtalálkozóik alkalmával, vagy vetélkedőkhöz. A vasutas művelődési házzal rendszeres a közös programok. Az ifjúsági klub több vállalat ifi-klubjával tart közös rendezvényeket.

Igaz, egyes rendezvények látogatottsága nem a régi, megszűnt a hírneves színjátszókör — katonáskodás, házasság miatt —, nincs kellő érdeklődés a TIT-előadások iránt. A postás fiatalok is családot alapítanak előbb-utóbb, házépítésbe fognak, s a jobb anyagi feltételeket csak különmunkával tudják elérni. A sok pluszmunka pedig nem hagy elég időt a szórakozásra, az önművelésre, hagyományos, szervezett formáira, legjobb esetben marad odahaza a könyv, a televízió, a rádió, esetleg a saját videoberendezés. Ma már jobbára az olyan kuriózumszámba menő rendezvényeknek van igazán nagy látogatottságuk, mint *Sugár András* újságíró novemberi vendégszereplése.

Mindezek ellenére a művelődési ház igazgatója nincs kétségbe esve, hiszen nagy az érdeklődés a szakköri foglalkozások iránt, s a nemrég végzett postás szakmunkástanulóakra is egyre inkább számíthat...

Azöldi László Antal

Őrizzük a békét!

Az ENSZ felhívására 1986 nemzetközi békeév. Az eltelt hetekben, hónapokban a békeév jegyében az Országos Béketanács, a Hazafias Népfrent és a különböző társadalmi szervezetek kezdeményezésére békeakciókra, találkozókra, szolidaritási gyűlésekre került sor országszerte.

Szeptember elsején — mint arról lapunkban is beszámoltunk — valamennyi postai üzemben, hivatalban országszerte néhány perces röpgyűlést tartottak, megemlékezve a békevilágnapról, melyeken valamennyi postás dolgozó megismerte azt a békefelhívást, amelyet a Közalkalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Nemzetközi Szövetsége intézett tagjaihoz.

Így volt ez Békéscsabán is. Az 1-es hivatal szakmai vezetése, körzeti szakszervezeti bizottsága, valamint az Országos Béketanács és a Hazafias Népfrent megyei bizottsága örömmel és segítőkészen fogadta a Ságvári Endre Szocialista Brigád elhatározását, hogy a békeév jegyében békevilágitást rendez. A Békéscsabai Városi Bélygyűjtőkör szintén támogatta az immár közös tervet, és tagjai is közreműködtek a kiállítás előkészítésében. A bélyegkiállítást — „Őrizzük a békét” címmel — szeptember 29-én nyitotta meg *Bocskai Mihály*né, az Országos Béketanács tagja, a HNF megyei elnökhelyettese.

A kiállítást — amely a felszabadulás utáni történelmünket mutatja be bélyegeken napjainkig — a helyi gyűjtők anyagából állították össze.

„Bizunk benne, hogy nemcsak ez az év, hanem az elkövetkezők is a béke évei lesznek, hazánkban és az egész világban mindenütt” — fogalmazták meg a szocialista brigád tagjai a katalógusban.

Így legyen.

Tokaji László

Jugoszláv amatőr festők Szegeden

A szabadkai Voljko Vlahovic Munkásegyletem festők és szobrászok klubja mutatkozott be október végén a Szegedi Postaigazgatóságon. A tárlatot *Katona Judit* költő nyitotta meg, aki megnyitójában többek között a következőket mondotta:

„Azért vállaltam el ennek a tárlatnak a megnyitását, mert hiszek az emberben, a közösség alkotó erejében. Addig, amíg ennyi ember él és alkot együtt, és munkáival szellemi-lelki örömet nyújt nekünk, addig nincs okunk aggodalomra. Ez az erő fölverte, megóv az elidegenedéstől, jobbít bennünket, megszépíti hétköznapijainkat, amely nem más, mint maga az élet.”

Negyvennégy művész 50 alkotását láthatjuk ezen a kiállításon. Különböző korú, végzettségű és hevületű alkotók műveit. Immár negyedszer jöttek Szegedre Szabadkáról és a környező vidékről, már nyolcadik éve cserélik ki tapasztalataikat a szegedi Postás Képzőművész Kör tagjaival. Jóleső érzés ez, hiszen e termékeny kapcsolatban a két nép együttműködése is tetten érhető. A szellemi-művészeti kapcsolatok ilyen alakulása méltóképpen szolgálja egymás jobb megismerését, a művészi törekvések összegezését, és a munka dicséretét.

Bajic Cilika: Csendélet

Akik most bemutatkoztak, valamennyien amatőr festők. Olyan emberek, akiket megérintett az alkotás öröme és vársza.

Végigtekintve az itt kiállított alkotásokon, föltűnik az olaj- és pasztellképek életközeli realizmusa. *Jovanovic Miroslav* pasztellképén szinte megérinthető a felnagyított mikrovilág, a füvek kalásza, gazdagsága. *Tóth János* csendéletein pedig íz és illat lengi körül a dunsztosüveget. Tiszta falán átfénylik a paprikák ropogós húsa. Tanyák, erdők, falusi udvarok látványa érezteti velünk a régen

figyelt világot. Tájkainkkal rokon világ az övék, és szeretik, tisztelik ezt a tájat, azt a világot, amit szülőföldnek nevezünk.

Hartig Albert tájképén ragyog a kévék barna anyaga, mindent rend és tisztaság övez. *Beslic Ivica* tanyája technikaiag kiforrott ecsetkezelőről árulkodik. *Kubát József* nagy rutinál, bátran használja a zöld, fekete, vörös színeket. Először darabosan fölvezet, olajképen színteltekkel jeleníti meg a tájat, ahol emberek élnek, dolgoznak, dolgoztak nehéz körülmények között negyven-ötven évvel ezelőtt.

Kiemelkedő *Nikolic Slobodan*: Crnagoraiak tusképe, amely a hagyományörzés jegyében született. A képen egy esküvői pár látható korabeli népviseletben. Régi korok ünnepe ez a mű, és tisztelgés az ősök előtt.

Úgy tűnik, hogy a Jugoszláviában magyar nyelvet beszélő amatőr művészek alkotásai rangos és jelentős munkák. Világuk ismert a magyar alkotók körében is. Olyan alkotók találkoztak egymással, akik észlelik és szeretik ezt a világot, amelyet ábrázolnak, és szeretik azt a közönséget, amelynek alkotnak.

Polner Zoltán

Brigádok tablókiállítása

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Neumann brigádja ez év márciusában az ENSZ kezdeményezését — amely 1986-tól békeévként nyilvánította — magáénak vallotta, országos postás vetélkedőre hívta a Magyar Posta szocialista brigádjait. Felhívásában három forduló hirtetett meg:

— szellemi vetélkedőt a béke 41 évéről,

— társadalmi munkaakciót a béke legdrágább várományosa-ért, a gyermekekért,

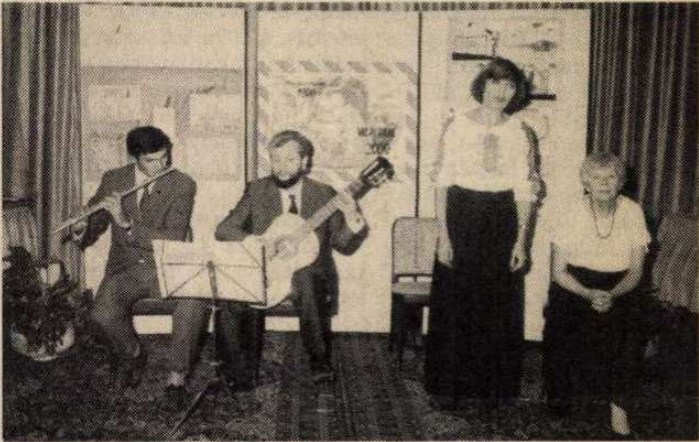
— tablókiállítást a szocialista brigádok tagjainak és gyermekeinek munkáiból, amelyek a béke iránti vágyat, a béke gondolatát fejezik ki.

1986. október 20-án a Postás Művelődési Központ dísztermében *Radnóti Miklós* Himnusz a békehez című versének gyönyörű sorával és a Helikon művészegyüttes műsorával megnyílt a postás szocialista brigádoknak „A béke 41 éve” című tablókiállítása. 9 postaigazgatóság, illetve postaszerv tablóból zsűrizés után 31-et állítottak ki, melyek leginkább tükrözték a postás dolgozók békevágyát, tenniakarását a béke megőrzéséért.

A kiállítás jelképe az a rajz lehetne, amelyik egy nyitott emberi szívet ábrázol, s amely befogadja az egész Földet. A Földet, amely lakóhelye, otthona az embernek, az emberiségnek, és amelyet az ember készül tönkretenni önpusztító rohanásával a háború örült szakadéka felé.

A barcsi postások méltán nyertek I. díjat postacsomagot ábrázoló tablójukkal, amelynek feladója az Ember, címzettje az Emberiség — a Földön mindenhol — és tartalma a Béke, s rajta a figyelmeztető felirat: Vigyázat! Törékeny.

Mindannyiunkra kiált a nyír-

A Helikon művészegyüttes

bátori Villám brigád munkája: „Világképet, ne világvéget!” Ez a gondolat — az aggodás, a *Zachár Győző*né, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának titkára, ezt fejezték ki műsorukkal a művészek, ezt érezték a megnyitó résztvevői, megköszönve mindazoknak, akik létrehozták és segítettek ezt az életményt adó kiállítást.

A kiállítás kedvességét, üde színtelét az óvodások és kisiskolások meghatóan egyszerű kifejezési móddal készült rajzai jelentették. 10 tablónyi bájos munka arról, hogy mit gondolnak a békéről, hogyan látják a békét, a jövőt. „Mi jut eszedbe róla: béke? Boldog akarok lenni!” A zalaegerszegi Dózsa brigád egyik tagjának gyermeke válaszol így rajzában. Egy másik gyermek, *Zsuponyó Beáta* a Föld nevében kérdezi: „Békében pihenhetek?”

Egy kiállítás, amely egy brigád kezdeményezésére jött létre, amelyet felkarolt az igazgatóság, amelyet támogatott a Postások Szakszervezete, amelyet magáénak érzett a Postás Művelődési Központ — és amely kifejezte nemcsak a kiállítók, nemcsak a postás dolgozók, hanem minden józanul gondolkodó, élni akaró, a jövőben bízó ember gondolatait, vágyát és akaratát. Ezekről a gondolatokról szolt *Bodrogi Ferenc*né, a Neumann brigád ve-

zetője — megnyitó beszédében, erről szolt a díjak átadásánál a *Zachár Győző*né, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságának titkára, ezt fejezték ki műsorukkal a művészek, ezt érezték a megnyitó résztvevői, megköszönve mindazoknak, akik létrehozták és segítettek ezt az életményt adó kiállítást.

Köszönet a Neumann brigádnak a kezdeményezésért, a kivitelezésért, rendezésért és köszönet a felhívást elfogadó, támogató igazgatóságok, postaszervek munkájáért, részvételéért.

A HTI TSZB díjait, iparművészeti kerámiaázákat, okleveleket a következők nyerték: I. *Pécsi Postaigazgatóság* (Barcs postahivatal), II. *Debreceni Postaigazgatóság* (Komplex brigád), III. *Budapest vidéki Postaigazgatóság* (Tatabánya, Barátság brigád).

A béke gyermekszemmel kiállítás díjazottjai koruknak és létszámuknak megfelelő játékokat, okleveleket kaptak: I. *Debreceni Postaigazgatóság* óvodája, II. *Budapest vidéki Postaigazgatóság* (Szécsény postahivatal), III. *Soproni Postaigazgatóság* (Zrínyi Ilona brigád).

Harmat István

Diákszínjátszó-verseny Debrecenben

Debrecen fennállásának 625. évfordulójára tiszteletre hirdette meg a városi tanács művelődési osztálya és a Kölcsey Ferenc Művelődési Központ — *Szabó Magda* Kossuth-díjas író, Debrecen város díszpolgárának felajánlása és javaslata alapján — „A mi Debrecenünk” *Borzán Gáspár* irodalmi emlékker-

senyt. A pályázó diákoknak színpadi műveket kellett írniuk, amelyek a város történetének egy-egy epizódjával, vagy neves személyiségek életével foglalkoznak. Húsz pályamű közül a zsűri kilencet tartott alkalmasnak színpadi bemutatásra. Az október 25-i bemutatón szép postás siker született. A színpadi játékok második dí-

ját „A polihisztor” című művel a Bethlen Gábor Közgazdasági és Postaforgalmi Szakközépiskola IV. postásosztálya kapta. Elhozták a legjobb rendezésért járó különdíjat, s *Horváth Rózsa*, IV. postásosztályos tanuló a legjobb női produkcióját járó különdíjat is kiérdemelte.

Kozempel Zsuzsa

Teke Bajnokcsapatok Európa-kupája

A nemzetközi szövetség a teke BEK 1986. évi küzdelmeinek színhelyéül Magyarországot választotta. A MATESZ elnöksége a verseny megrendezésének

nehéz, de megtisztelő feladatát a Szegedi Postás Sportkört bízta meg. A választás nem véletlenül esett a Postás Sportkörre. Az egyesület 1984-ben át-

adott modern, 6 sávós, automata tekepályája nagy nemzetközi versenyek lebonyolítására is alkalmas. Az esemény sikeres megrendezéséhez nemcsak a

sportkör bázisvállalata, a Szegedi Postaigazgatóság mozgósította személyi és anyagi lehetőségeit, hanem a város párt- és állami szerveinek, valamint számos vállalat (Szegedi Szalámigyár, MÉH Tröszt, Dunai Vasú, Budapest) vezetői is felajánlották támogatásukat.

A BEK küzdelmei október 10-12 között zajlottak, 6 ország női és 9 ország férfi csapatának részvételével. A magyar színeket a SZEOL-Délép női és a BKV-Előre férfi csapata képviselte. A versenyt megtekintették a nemzetközi, a magyar és az 1987. évi BEK-et szervező csehszlovák tekeszövetség képviselői is.

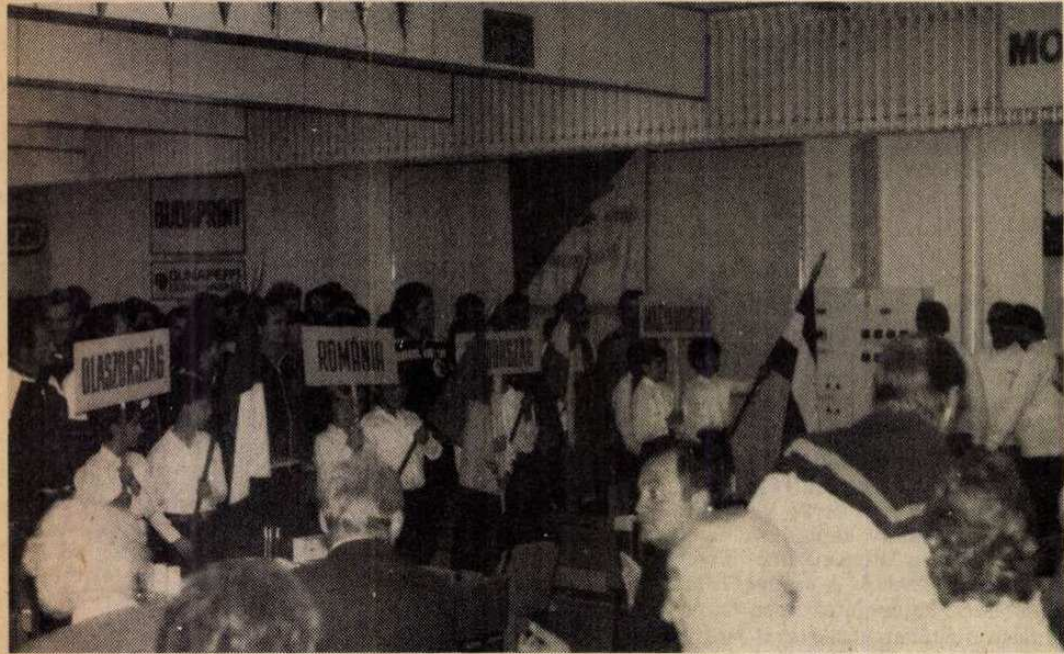
Az első két napon a selejtezők bonyolódtak le, majd a legjobb négy női és férfi csapat részvételével a harmadik napon került sor a döntőre a zsűfólásig megtelt csarnokban. Örömmel néztük meg mindkét magyar csapat biztosította helyét a fináléban. Már a selejtező küzdelmei jelezték, hogy a kiválóan felkészült versenyzők, (akik között számos világbajnokot is láthattunk) igen jó eredményeket képesek elérni a szakemberek által nehéznek minősített pályán. Ekkor érte el ugyanis az Aurul Baia-Mare román férfi csapat színeiben versenyző Boarin Stelian 990 fás fantasztikus eredményét, mely egyben pályacsúcsnak is minősült. A női mezőnyből a BBSV-Wien osztrák együttes tagja, Dobias Katalin emelkedett ki mindkét napon elért átlagon felüli teljesítményével (447 és 451 fa).

A rendkívül izgalmas, színvonalas versenyben végeredményben a román csapatok (Elektromures női, Aurul Baia Mare férfi) szerezték meg az első helyet, és kapták meg a győzteseknek járó igen értékes díjakat. Szép sikert ért el a SZEOL-Délép a 2. hely megszerzésével, de a BVK-Előre 4. helye is becsületes helytállásnak tekinthető.

A versenyek mellett számos rendezvény tette változatossá a küldöttek időtöltését. A városi tanács elnöke fogadást adott, a csapatvezetők kirándulást tettek Bugacra, a vendégek autóbusszos városnézés során ismerkedhettek nevezetességeinkkel. A résztvevők a Tisza Szállóban megrendezett jó hangulatú banketten a jövő évi viszontlátás reményében köszöntek el egymástól.

Bízunk abban, hogy tekepályánk — a jól sikerült nemzetközi bemutatkozást követően — a jövőben még számos rangos verseny helyszíne lesz.

Dr. Révész Erzsébet

Fortuna behunyta szemét

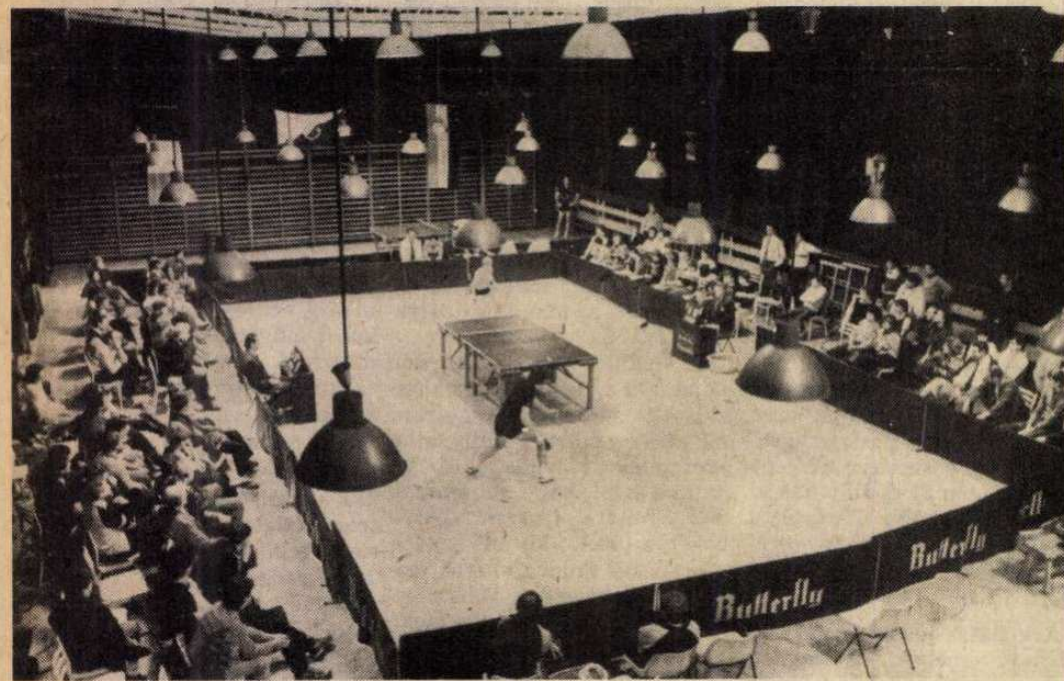
Az igazság istennőjét, Justitiát ábrázolják bekötött szemmel, utalva pártatlanságára, néha azonban a szerencse istennője, Fortuna is vakon osztogatja kegyeit. A Budapesti PSE férfi asztaliteniszezőinek az ETTU kupában helyük lenne a legjobb nyolc csapat között, ám a sorsolás szeszélye folytán még a tizenhat közé sem sikerült bejutniuk. Már rögtön első ellenfélként a kupagyőzelemre esélyes párizsi Levallois UTT együttesét kapták.

A most folyó bajnoki idényre megfogyatkozott, Kreisz és Vargát nélkülöző csapat Német, Leinweber, Majer összetételben állt fel, az asztal másik oldalán azonban a világ- és Európa-, valamint sokszoros francia bajnok Secretin, továbbá a francia ifjúsági listát vezető, a felnőttlistán pedig az ötödik helyet elfoglaló Gatien és az ugyancsak ismert Decret áll.

Csapatunk 2:5 arányú vereséget szenvedett ugyan, de nem adta meg könnyen magát.

A tapssal jutalmazott szép labdamenetekkel tarkított játszmák többnyire szoros eredményel végeztek. A vendégcsapat edzője a találkozó után úgy nyilatkozott, hogy könnyebb győzelemre számított. A mérkőzések eredménye: Majer—Gatien 1:2, Német—Decret 2:0, Leinweber—Secretin 0:2, Német—Gatien 1:2, Majer—Secretin 0:2, Leinweber—Decret 2:1, Német—Secretin 0:2.

B. I.

1. Kiindulólé helyzet: zárt állás. 1—4. ütem: 4 lépés helyben futás. 5—8. ütem: ugyanaz magas térdemeléssel.

2. Kiindulólé helyzet: terpeszlás, karok mélytartásban. 1—3. ütem: nyakhajlítás háromszor balra. 4. ütem: kiindulólé helyzet. 5—8. ütem: ellenkező irányba.

3. Kiindulólé helyzet: zárt állás. 1—2. ütem: karlendítés előre és vissza. 3—4. ütem: páros karkörzés hátra kétszer.

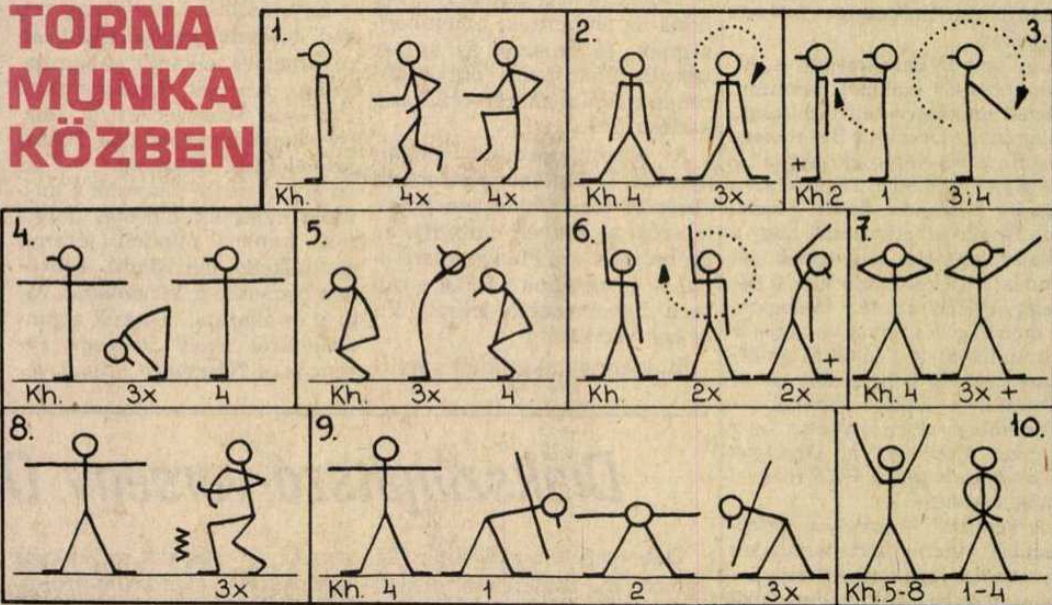
4. Kiindulólé helyzet: zárt állás, karok oldalsó középtartásban. 1—3. ütem: törzshajlítás előre bokaérintéssel háromszor. 4. ütem: kiindulólé helyzet.

5. Kiindulólé helyzet: guggolás, kéz a térdén. 1—3. ütem: térdnyújtással és karemeléssel törzshajlítás hátra háromszor. 4. ütem: kiindulólé helyzet.

6. Kiindulólé helyzet: terpeszlás, jobb kar magastartásban. 1—2. ütem: karkörzés a test előtt a jobb karral balra kétszer. 3—4. ütem: törzshajlítás balra kétszer, jobb kar magastartásban. 5—8. ütem: ellenkező oldalra is.

7. Kiindulólé helyzet: terpeszlás, kéz a tarkón. 1—3. ütem: törzsfordítás balra háromszor, a bal kar oldalt lendül. 4. ütem: kiindulólé helyzet. 5—8. ütem: ellenkező irányba.

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

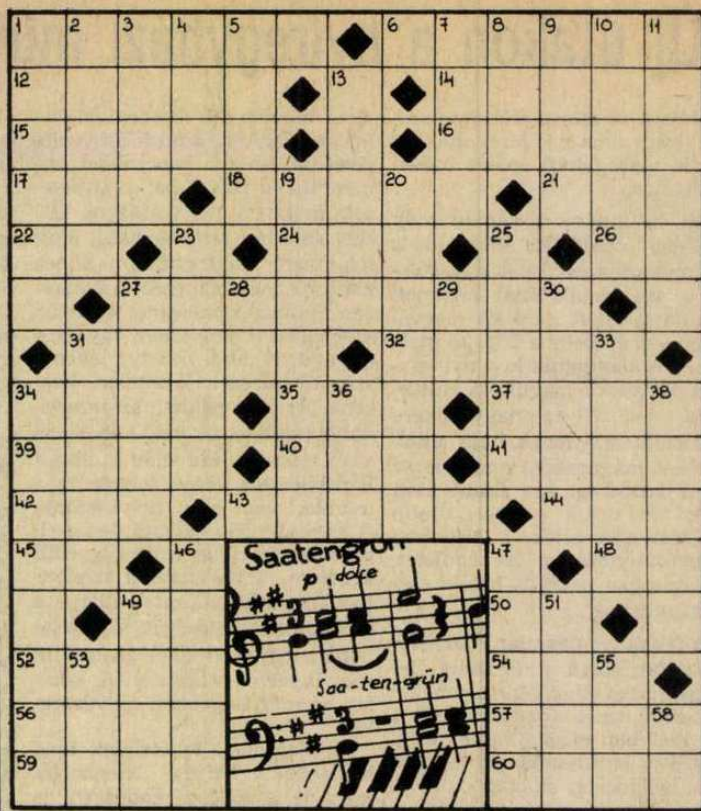
8. Kiindulólé helyzet: terpeszlás, kar oldalt. 1—3. ütem: térdnyújtással rugózás háromszor

és taps a mell előtt. 4. ütem: kiindulólé helyzet.

9. Kiindulólé helyzet: terpeszlás, kar oldalt. 1—3. ütem: törzsdöntés a bal láb felé (1), előre (2), jobb láb felé (3). 4. ütem: kiindulólé helyzet. 5—8. ütem: ellenkező irányba.

10. Kiindulólé helyzet: terpeszlás, kar rézsútos magastartásban. 1—4. ütem: karleengedés a test elé keresztettségig. 5—8. ütem: karemelés kiindulólé helyzetbe, mély belégzéssel.

Hamar Gábor

Kettős Liszt Ferenc-jubileum volt az idén; 175 évvel ezelőtt született és 1886-ban halt meg. Nagy zeneköltőnkre emlékezünk.

Beküldendő: vízszintes 27., függőleges 1., 3., 10., 34. és 38.

VÍZSZINTES

1. A Hunyadiak neve a hollós címer alapján. 6. A budapesti belváros patinás kulturális központja. 12. Alattomosan lopó. 14. Ételt felszolgál. 15. Egyenget, vasal. 16. Arusítóhely. 17. Járom. 18. Híres a muskotály. 21. Ki oroszul. 22. Molibdén. 24. Férfinev. 26. Latin kötőszó. 27. Liszt egyik szimfonikus költeménye. 31. Semmi nem hallható. 32. Ilyen kedv is van. 34. Francia divatcég. 35. A szájrégben található. 37. Tejtermék (ford.). 39. Fotóciikkárka (ford.). 40. Dunántúli sportegyesület. 41. Női név. 42. Az információáramlás mértékegysége (ang.). 43. Gépkocsimárka. 44. ... Angeles. 45. Állati lakóhely. 48. Lesi egyenműi. 49. Szovjet repülőgéptípus névből. 50. Személyes névmás. 52. A Maláj szigetek egyike. 54. Csik. 56. ... bogas. 57. Alapvető étkezési anyag. 59. Az USA úrkutatói hivatala. 60. Fényt ad.

FÜGGŐLEGES

1. Liszt Ferenc lánya, Wagner felesége. 2. Talppont. 3. Itt töltötte Liszt Ferenc a 60-as éveket. 4. Zavaros víz! 5. Görög betű. 7. István becézve (ford.). 8. Vízlezáró. 9. Idom. 10. Liszt Ferenc nagy szimfóniája. 11. Kötetlen. 13. Van-e? 19. Hétköznapiak. 20. Gyermeked. 23. Tó oroszul. 25. Ilyen népi tánc is van. 27. Nyári viselő névelővel. 28. Izomkötő. 29. Háziallat. 30. Panaszkodva fecseg. 31. Nincs egyenruhája. 33. Sikál. 34. Liszt Ferenc szülőhelye. 36. Ont keverve. 38. Liszt Ferenc egyik szimfonikus költeménye. 46. Kiszolgálója. 47. Író, múlt hónapban volt 70 éves. 49. Nagy városunk hegye. 51. Testi egyesülés. 53. Hajtása. 55. Folyadék. 58. Görög betű.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: december 10.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Doberdó, Valencia, Gorohov, Mátészalka, Szamos.

Könyvtalványt nyertek: Basa László (Tura), Benkó Zoltán (Albertirsa), Gömöri Ferencné (Ballószög), Novák József (Rád), Oláh Jánosné (Tiszaladány).

Tájékoztató futók országos váltóbajnoksága

Október 19-én Balotaszállás környékén volt az országos tájékoztató futók országos váltóbajnoksága, amelyen kiemelkedő postás siker született. Az ifjúsági fiúk kategóriájában a Csejte Tamás, Riczel György és Szabó István összeállítású postás váltó országos bajnokságot nyert.

A fiatalok Korik Andor edző irányításával készültek az országos bajnokságra. A versenyen az első váltás után a 4. helyről törtek az előre, maguk mögé utasítva az utánpótlás válogatottakat felvonultató DVTK és PVSK csapatait. Így a Budapesti Postás ifjúsági csapatához került.

Az országos bajnokságon még egy jó eredmény született. A Korik Vera, Takács Ágnes és Boros Ilona összeállítású női váltó végig versenyben volt a dobogós helyezéért, és végül minimális különbséggel szorult a 4. helyre. Eredményük így is kitűnő, s bajnoki pontokat hoztak a szakosztálynak.

Schell Antal

Túrázó nyugdíjasok

Salgótarján 1. postahivatali szakszervezeti bizottsága, kihasználva a szép hosszú őszt, autóbussz-kirándulást rendezett nyugdíjasainak. A természeti szépségekben, nevezetességekben gazdag útvonalon a résztvevőknek sok maradandó élményben volt részük. - Megte-

kintették a hasznos víztározót, megálltak a mátrakeresztési új postahivatalnál, megcsodálták Pásztó nemrég feltárt középkori műemlékeit, az „Oskola mester” XVI. századi házát, és meglátogatták a szépen rendbe hozott, különböző rendezvényekre és vendéglátásra alkalmassá tett sziraki kastélyt.

P. L.

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámalszám: MNB 215-96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
86-4579. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-4163